Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B** **EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2001/25/EY,**

annettu 4 päivänä huhtikuuta 2001,

merenkulkijoiden vähimmäiskoulutuksesta

(EYVL L 136, 18.5.2001, s. 17)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/84/EY, annettu 5 päivänä marraskuuta 2002	L 324	53	29.11.2002
►**M2**	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/103/EY, annettu 17 päivänä marraskuuta 2003	L 326	28	13.12.2003
►**M3**	Komission direktiivi 2005/23/EY, annettu 8 päivänä maaliskuuta 2005	L 62	14	9.3.2005
►**M4**	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/45/EY, annettu 7 päivänä syyskuuta 2005	L 255	160	30.9.2005

▼B

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2001/25/EY,

annettu 4 päivänä huhtikuuta 2001,

merenkulkijoiden vähimmäiskoulutuksesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 80 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([1]),

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ([2]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Merenkulkijoiden vähimmäiskoulutustasosta 22 päivänä marraskuuta 1994 annettua neuvoston direktiiviä 94/58/EY ([3]), on muutettu huomattavilta osin ([4]). Siksi olisi selkeyden ja järkeistämisen vuoksi kodifioitava mainittu direktiivi.

(2) Meriturvallisuuden ja meren pilaantumisen ehkäisemisen alalla yhteisön tasolla toteuttavien toimien olisi oltava kansainvälisesti sovittujen sääntöjen ja standardien mukaisia.

(3) Meriturvallisuudesta ja meren pilaantumisen estämisestä yhteisössä 25 päivänä tammikuuta 1993 antamissaan päätelmissä neuvosto otti huomioon inhimillisen tekijän merkityksen alusten turvallisessa käytössä.

(4) Meriturvallisuutta koskevasta yhteisestä politiikasta 8 päivänä kesäkuuta 1993 antamassaan päätöslauselmassa ([5]) neuvoston vahvisti tavoitteeksi riittämättömästi koulutetun laivaväen poistamisen ja myönsi etusijan sellaisille yhteisön toimille, joiden tarkoituksena on edistää koulutusta ja opetusta viimeistelemällä yhteiset vaatimuksen avainhenkilöstön vähimmäiskoulutustasolle, mukaan lukien yhteisen kielen käyttöä yhteisön aluksilla koskeva kysymys.

(5) Strategiasta yhteisön merenkulkualan kilpailukyvyn parantamiseksi 24 päivänä maaliskuuta 1997 antamassaan päätöslauselmassa ([6]) neuvosto pyrki edistämään merenkulkijoiden sekä maissa olevan henkilökunnan työllisyyttä. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi neuvosto sopi, että olisi ryhdyttävä toimiin, joilla autetaan yhteisön merenkulkualaa tavoittelemaan edelleen korkeaa laatua ja parantamaan kilpailukykyään varmistamalla, että kaikissa tehtävissä toimivilla merenkulkijoilla ja maissa olevalla henkilökunnalla on jatkuvasti korkeatasoinen koulutus.

(6) Merenkulkijoiden ammatillisen pätevyyden osoittavan pätevyyskirjan myöntämisessä käytettävät koulutusvaatimukset eroavat toisistaan jäsenvaltioittain. Kansallisten lainsäädäntöjen moninaisuuden vuoksi tämän direktiivin sääntelemän alan koulutuksessa ei voida varmistaa meriturvallisuuden vaatimaa koulutustasojen yhdenmukaisuutta.

([1]) EYVL C 14, 16.1.2001, s. 41.
([2]) Euroopan parlamentin lausunto, annettu 12. joulukuuta 2000 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 12. maaliskuuta 2001.
([3]) EYVL L 319, 12.12.1994, s. 28, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/35/EY (EYVL L 172, 17.6.1998, s. 1).
([4]) Ks. liitteessä III oleva B osa.
([5]) EYVL C 271, 7.10.1993, s. 1.
([6]) EYVL C 109, 8.4.1997, s. 1.

▼B

(7) Neuvoston direktiivejä 89/48/ETY ([1]) ja 92/51/ETY ([2]), jotka koskevat tutkintotodistusten ja ammatillisen koulutuksen tunnustamiseen liittyviä yleisiä järjestelmiä, sovelletaan tämän direktiivin koskemiin merenkulun ammatteihin. Ne edistävät perustamissopimuksen niiden velvoitteiden noudattamista, joilla pyritään poistamaan henkilöiden ja palvelujen vapaan liikkuvuuden esteet jäsenvaltioiden väliltä.

(8) Kyseiseen yleiseen järjestelmään liittyvissä direktiiveissä säädetty tutkintotodistusten ja todistusten keskinäinen tunnustaminen ei aina varmista standardoitua koulutustasoa kaikille jonkin jäsenvaltion lipun alla purjehtivilla aluksilla työskenteleville merenkulkijoille. Tämä on kuitenkin elintärkeää meriturvallisuuden kannalta.

(9) Sen vuoksi on olennaista määritellä yhteisön merenkulkijoiden vähimmäiskoulutustaso. On asianmukaista, että tällä alalla toteutettavat toimenpiteet perustuvat kansainvälisellä tasolla jo hyväksyttyihin koulutusvaatimuksiin eli Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) kansainvälisen merenkulkijoiden koulutusta, pätevyyskirjoja ja vahdinpitoa koskevaan vuoden 1978 yleissopimuksen (STCW-yleissopimus), sellaisena kuin se on tarkistettuna vuonna 1995. Kaikki jäsenvaltiot ovat kyseisen yleissopimuksen osapuolia.

(10) Jäsenvaltiot saavat asettaa STCW-yleissopimukseen ja tähän direktiiviin sisältyviä vähimmäisstrandardeja tiukempia standardeja.

(11) Tämän direktiivin liitteessä I olevia STCW-yleissopimuksen sääntöjä olisi täydennettävä STCW-koodin A osan velvoittavilla määräyksillä. STCW-koodin B osa sisältää suositeltuja ohjeita, joiden tarkoituksena on avustaa STCW-yleissopimuksen osapuolia sekä yleissopimukseen sisältyvien toimenpiteiden täytäntöönpanosta, soveltamisesta ja toteuttamisesta vastaavia tahoja STCW-yleissopimuksen saattamiseksi täysimääräisesti ja kaikilta osin voimaan yhtenäisellä tavalla.

(12) Meriturvallisuuden parantamiseksi ja meren pilaantumisen ehkäisemiseksi vahtihenkilöstön vähimmäislepoajat olisi tässä direktiivissä vahvistettava tarkistetun STCW-yleissopimuksen mukaisesti. Näitä säännöksiä olisi sovellettava rajoittamatta Euroopan yhteisön kansallisten varustamoyhdistysten keskusjärjestön (ECSA) ja Euroopan unionin kuljetusalojen ammattiliiton (FST) tekemästä, merenkulkijoiden työajan järjestämistä koskevasta sopimuksesta 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/63/EY ([3]) säännösten soveltamista.

(13) Meriturvallisuuden lisäämiseksi sekä ihmishenkien menetysten ja meren pilaantumisen estämiseksi olisi yhteisön vesillä liikennöivien alusten laivaväen keskinäistä viestintää parannettava.

(14) Matkustaja-aluksilla henkilökunnan, jonka tehtävänä on auttaa matkustajia hätätilanteessa, olisi kyettävä kommunikoimaan matkustajien kanssa.

(15) Haitallisia tai saastuttavia tuotteita kuljettavilla säiliöaluksilla työskentelevän laivaväen olisi kyettävä toimimaan tehokkaasti onnettomuuksien estämiseksi ja hätätilanteista selviämiseksi. On ensisijaisen tärkeää laatia päällikön, päällystön ja miehistön välille asianmukainen 17 artiklan vaatimukset täyttävä viestintäyhteys.

(16) Olisi toteuttettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että merenkulkijoilla, joilla on kolmansien maiden antama pätevyyskirja, on

([1]) EYVL L 19, 24.1.1989, s. 16.
([2]) EYVL L 209, 24.7.1992, s. 25, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2000/5/EY (EYVL L 54, 26.2.2000, s. 42).
([3]) EYVL L 167, 2.7.1999, s. 33.

▼B

STCW-yleissopimuksessa vaadittua koulutustasoa vastaava pätevyys.

(17) Tämän tavoitteen saavuttamiseksi olisi määriteltävä yhteiset perusteet kolmansien maiden antamien pätevyyskirjojen tunnustamiseksi yhteisössä. Yhteiset perusteet kolmansien maiden myöntämien pätevyyskirjojen tunnustamiselle jäsenvaltioissa olisi vahvistettava tarkistetussa STCW-yleissopimuksessa sovittujen koulutus- ja pätevyyskirjavaatimuksien perusteella.

(18) Meriturvallisuuden vuoksi jäsenvaltioiden olisi tunnustettava vaaditun koulutustason osoittavat pätevyystodistukset ainoastaan, jos ne ovat sellaisten STCW-yleissopimuksen osapuolten myöntämiä tai sellaisten STCW-yleissopimuksen osapuolten puolesta myönnettyjä, joiden IMO:n meriturvallisuuskomitea on todennut osoittaneen, että ne ovat noudattaneet ja noudattavat edelleen täysimääräisesti kyseisessä yleissopimuksesssa asetettuja vaatimuksia. Meriturvallisuuskomitean käsittelyn ajaksi tarvitaan menettely pätevyyskirjojen alustavaksi tunnustamiseksi.

(19) Merenkulkualan oppilaitoksia, koulutusohjelmia ja kursseja olisi tarvittaessa tarkastettava. Tämän vuoksi olisi vahvistettava perusteet tällaisten tarkastusten suorittamiselle.

(20) Olisi perustettava kolmansien maiden koulutuslaitosten tai hallintoviranomaisten antamien pätevyyskirjojen tunnustamiseen liittyvissä tehtävissä komissiota avustava komitea.

(21) Jäsenvaltioiden on satamaviranomaisina vahvistettava turvallisuutta ja edistettävä pilaantumisen ehkäisemistä yhteisön vesillä tarkastamalla ensisijaisesti kolmannen maan, joka ei ole ratifioinut STCW-yleissopimusta, lipun alla purjehtivat alukset. Näin satamaviranomaiset valvovat, että kolmannen maan lipun alla purjehtivat alukset eivät saa osakseen suotuisampaa kohtelua.

(22) On aiheellista sisällyttää tähän direktiiviin satamavaltioiden suorittamaa valvontaa koskevia säännöksiä, kunnes alusturvallisuutta, saastumisen ehkäisemistä ja alusten asumis- ja työskentelyolosuhteita koskevien standardien soveltamisesta yhteisön satamia käyttäviin ja jäsenmaiden lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä purjehtiviin aluksiin (satamavaltion suorittama valvonta) 19 päivänä kesäkuuta 1995 annettua neuvoston direktiiviä 95/21/EY ([1]) muutetaan, jolloin tämän direktiivin 17 artiklan f alakohdassa, 19, 20 ja 21 artiklassa olevat säännökset satamavaltioiden suorittamasta valvonnasta siirretään mainittuun direktiiviin.

(23) Olisi säädettävä menettelyistä, joiden perusteella tämä direktiivi voidaan mukauttaa kansainvälisiin yleissopimuksiin ja sääntöihin.

(24) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet on annettava menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ([2]) mukaisesti.

(25) Neuvoston olisi komission ehdotuksesta, joka komission on tehtävä viimeistään 25 päivänä toukokuuta 2003, tarkistettava liite II direktiivin soveltamisesta saadun kokemuksen pohjalta.

(26) Jäsenvaltioiden olisi 1 päivään helmikuuta 2002 saakka voitava hyväksyä aluksilleen merenkulkijoita, joille on myönnetty pätevyyskirjat sellaisten määräysten mukaisesti, joita sovellettiin ennen 1 päivää helmikuuta 1997, tarkistetun STCW-yleissopimuksen voimaantulopäivää, edellyttäen, että nämä merenkulkijat ovat aloittaneet palveluksensa tai koulutuksensa ennen 1 päivää elokuuta 1998.

([1]) EYVL L 157, 7.7.1995, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 1999/97/EY, EYVL L 331, 23.12.1999, s. 67.
([2]) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

(27) Tämä direktiivi ei rajoita jäsenvaltioita velvoittavia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava liitteessä III olevassa B osassa mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1) ”päälliköllä” henkilöä, jolla on aluksen päällikkyys,

2) ”päällystöllä” päällikön lisäksi muita päällystötehtäviä hoitavia, jotka kansallisten lakien tai määräysten tai sellaisten puuttuessa järjestöjen välisten sopimusten tai tavan nojalla ovat siinä asemassa,

3) ”perämiehellä” päällystön jäsentä, jolla on liitteessä I olevan II luvun mukainen pätevyys,

4) ”yliperämiehellä” päälliköstä arvossa seuraavaa päällystön jäsentä, jolle aluksen päällikkyys siirtyy päällikön ollessa kykenemätön hoitamaan tehtäviään,

5) ”konemestarilla” päällystön jäsentä, jolla on liitteessä I oleva III luvun mukainen pätevyys,

6) ”konepäälliköllä” ylintä konemestaria, joka on vastuussa aluksen kuljetuskoneistosta sekä aluksen mekaanisten ja sähköisten laitteistojen käyttämisestä ja huollosta,

7) ”ensimmäisellä konemestarilla” konepäälliköstä arvossa seuraavaa konemestaria, jolla on vastuu aluksen kuljetuskoneistosta sekä aluksen mekaanisten ja sähköisten laitteistojen käyttämisestä ja huollosta konepäällikön ollessa kykenemätön hoitamaan tehtäviään,

8) ”apulaiskonemestarilla” henkilöä, joka on opiskelemassa konemestariksi ja on kansallisen säännöksen nojalla siinä asemassa,

9) ”radioasemanhoitajalla” henkilöä, jolla on toimivaltaisten viranomaisten 18 alakohdassa määritellyn radio-ohjesäännön määräysten mukaisesti myöntämä tai tunnustama asianmukainen pätevyyskirja,

10) ”miehistöllä” muita aluksen henkilöstöön kuuluvia kuin päällikköä tai päällystöä,

11) ”merialuksella” muita aluksia kuin niitä, joita käytetään yksinomaan sisämaan vesistöissä tai suojatuilla vesillä tai niiden välittömässä läheisyydessä tai alueilla, joilla sovelletaan satamasääntöjä,

12) ”jäsenvaltion lipun alla purjehtivalla aluksella” jossakin jäsenvaltiossa rekisteröityä alusta, joka purjehtii kyseisen jäsenvaltion lipun alla sen lainsäädännön mukaisesti. Aluksen, jota ei näin voi määritellä, katsotaan purjehtivan kolmannen maan lipun alla,

13) ”rannikkoliikenteellä” kulkua jäsenvaltion rannikon läheisyydessä kyseisen jäsenvaltion määrittelemällä tavalla,

14) ”koneteholla” tehoa, joka on mitattu kilowateissa aluksen koko käyttökoneiston ollessa jatkuvasti täydellä teholla ja joka on ilmoitettu aluksen rekisteritodistuksessa tai muussa virallisessa asiakirjassa,

15) ”öljysäiliöaluksella” alusta, joka on suunniteltu ja rakennettu ja jota käytetään öljyn ja öljytuotteiden kuljettamiseen irtolastina,

▼M1

16) ”kemikaalisäiliöaluksella” alusta, joka on rakennettu tai muunnettu ja jota käytetään sellaisten nestemäisten aineiden kuljettamiseen irtolastina, jotka on lueteltu kansainvälisen kemikaalien kuljetta-

▼M1

mista irtolastina koskevan säännöstön 17 luvussa, sellaisena kuin se kulloinkin on voimassa,

17) ”kaasusäiliöaluksella” alusta, joka on rakennettu tai muunnettu ja jota käytetään sellaisten nestemäisten kaasujen tai muiden aineiden kuljettamiseen irtolastina, jotka on lueteltu kansainvälisen kaasuja kuljettavia aluksia koskevan säännöstön 19 luvussa, sellaisena kuin se kulloinkin on voimassa,

18) ”radio-ohjesäännöllä” tarkistettuja Maailman siirtyvän liikenteen radiokonferenssin hyväksymiä radio-ohjesääntöjä, sellaisena kuin ne kulloinkin ovat voimassa,

▼B

19) ”matkustaja-aluksella” yli 12 matkustajaa kuljettavaa merialusta,

20) ”kalastusaluksella” kalojen tai muiden meren elollisten luonnonvarojen pyyntiin käytettävää alusta,

▼M1

21) ”STCW-yleissopimuksella” kansainvälistä merenkulkijoiden koulutusta, pätevyyskirjoja ja vahdinpitoa koskevaa yleissopimusta niiltä osin kuin se on sovellettavissa tässä direktiivissä käsiteltäviin kysymyksiin ottaen huomioon yleissopimuksen VII artiklassa ja I/15 säännössä olevat siirtymämääräykset ja mukaan lukien tarvittaessa STCW-koodin soveltuvat määräykset, sellaisena kuin ne kulloinkin ovat voimassa,

22) ”radiotehtäviin” kuuluvat soveltuvin osin vahdinpito, tekninen huolto ja korjaukset radio-ohjesäännön, ihmishengen turvallisuudesta merellä vuonna 1974 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen (SOLAS-yleissopimus) ja, kunkin jäsenvaltion harkinnan mukaan, soveltuvien kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) asianomaisten suositusten mukaisesti, sellaisina kuin ne kulloinkin ovat voimassa,

23) ”ro-ro-matkustaja-aluksella” matkustaja-alusta, jossa on ro-ro-lastitiloja ja erityistiloja, siten kuin se on määritelty SOLAS-yleissopimuksessa, sellaisena kuin se kulloinkin on voimassa,

24) ”STCW-koodilla” merenkulkijoiden koulutusta, pätevyyskirjoja ja vahdinpitoa koskevaa, STCW-yleissopimuksen sopimuspuolten vuonna 1995 pidetyn konferenssin päätöslauselmalla 2 hyväksyttyä säännöstöä, sellaisena kuin se kulloinkin on voimassa,

▼B

25) ”tehtävillä” aluksen toimintaan, ihmishengen turvaamiseen merellä tai meriympäristön suojelemiseen liittyviä työtehtäviä, velvollisuuksia ja vastuita, sellaisina kuin ne eritellään STCW-koodissa,

26) ”laivanisännällä” aluksen omistajaa tai mitä tahansa muuta organisaatiota tai henkilöä, kuten hoitoyhtiötä tai ilman miehistöä rahdatun aluksen rahdinottajaa, joka on ottanut varustamolta vastuun aluksen käytöstä ja joka näin tehdessään on sitoutunut vastaamaan kaikista velvollisuuksista ja vastuista, joita nämä säännökset asettavat yhtiölle,

27) ”asianmukaisella pätevyyskirjalla” tämän direktiivin mukaisesti myönnettyä ja merkinnöin varustettua pätevyyskirjaa, joka oikeuttaa sen laillisen haltijan palvelemaan siinä toimessa ja suorittamaan niitä tehtäviä, jotka kuuluvat pätevyyskirjassa määriteltyyn vastuualueeseen aluksella, jonka laji, vetoisuus, teho ja kuljetuskoneisto ovat pätevyyskirjassa määritellyn mukaiset, sen ollessa kyseisellä yksittäisellä matkalla,

28) ”meripalvelulla” pätevyyskirjan tai muun pätevyystodistuksen myöntämisen kannalta olennaista palvelua aluksella,

29) ”hyväksytyllä” jäsenvaltion tämän direktiivin säännösten mukaisesti hyväksymää,

30) ”kolmannella maalla” maata, joka ei ole jäsenvaltio,

▼B

31) ”kuukaudella” kalenterikuukautta tai kuukautta lyhyempiä 30 päivän jaksoja.

2 artikla

Soveltamisala

Tätä direktiiviä sovelletaan tässä direktiivissä tarkoitettuihin merenkulkijoihin, jotka työskentelevät merialuksilla, jotka purjehtivat jonkin jäsenvaltion lipun alla, lukuun ottamatta:

— sotalaivoja, laivaston apu-aluksia tai muita jäsenvaltion omistamia tai käyttämiä ja yksinomaan valtiollisiin, ei-kaupallisiin tarkoituksiin varattuja aluksia,

— kalastusaluksia,

— huvialuksia, joita ei käytetä kaupallisiin tarkoituksiin,

— rakenteeltaan yksinkertaisia puisia aluksia.

3 artikla

Koulutus ja pätevyystodistusten myöntäminen

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 2 artiklassa tarkoitetulla aluksella työskentelevät merenkulkijat saavat vähintään tämän direktiivin liitteessä I olevat STCW-yleissopimuksen vaatimukset täyttävän koulutuksen sekä että heillä on 4 artiklassa määritelty pätevyyskirja tai asianmukainen pätevyyskirja, sellaisena kuin se määritellään 1 artiklan 27 alakohdassa.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne laivaväkeen kuuluvat, joilta edellytetään SOLAS-yleissopimuksen III luvun 10.4 säännön määräysten mukaista pätevyystodistusta, saavat tämän direktiivin säännösten mukaisen koulutuksen ja pätevyyskirjan.

▼M4

4 artikla

Pätevyyskirja

Pätevyyskirja on, siitä käytetystä nimestä riippumatta, voimassa oleva asiakirja, jonka on antanut jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen tai joka on annettu jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen valtuutuksella 5 artiklan ja liitteessä I vahvistettujen vaatimusten mukaisesti.

▼B

5 artikla

Pätevyyskirjat ja merkinnät

1. Pätevyyskirjat on myönnettävä 10 artiklan säännöten mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on varustettava päälliköiden, päällystön ja radioasemanhoitajien pätevyyskirjat kelpoisuustodistuksella tämän artiklan mukaisesti.

▼M2

3. Pätevyyskirjat on myönnettävä STCW-yleissopimuksen säännössä I/2 olevan 1 kohdan mukaisesti.

▼B

4. Radioasemanhoitajien osalta jäsenvaltiot voivat:

▼B

a) sisällyttää asiaa koskevissa säännöissä vaaditut lisätiedot siihen tutkintoon, joka järjestetään radio-ohjesäännön mukaisen pätevyyskirjan myöntämiseksi; tai

b) myöntää erillisen pätevyyskirjan, joka osoittaa, että sen haltijalla on soveltuvien sääntöjen edellyttämät lisätiedot.

5. Jäsenvaltion harkinnan mukaan kelpoisuustodistus voidaan sisällyttää STCW-koodin A-1/2 osaston mukaisesti myönnettyihin pätevyyskirjoihin. Jos ne sisällytetään pätevyyskirjaan, on käytettävä A-1/2 osaston 1 kappaleessa esitettyä muotoa. Jos ne myönnetään muulla tavoin, merkintöihin on sovellettava STCW-koodin kyseisen osaston 2 kappaleen mukaista muotoa. ►M2 Kelpoisuustodistukset on myönnettävä STCW-yleissopimuksen VI artiklan 2 kohdan mukaisesti. ◄

6. Jäsenvaltion, joka tunnustaa pätevyyskirjan 18 artiklan 3 kohan a alakohdan menettelyn nojalla, on varustettava tällainen pätevyyskirja kelpoisuustodistuksella sen tunnustamisesta. Merkintä tehdään STCW-koodin A-1/2 osaston 3 kappaleen mukaisessa muodossa.

7. Edellä 5 ja 6 kohdassa tarkoitetut kelpoisuustodistukset:

a) voidaan myöntää erillisenä asiakirjana;

b) numeroidaan omalla yksiköllisellä numerolla, mutta pätevyyskirjan myöntämistä koskevalle kelpoisuustodistuksella voidaan antaa sama numero kuin kyseiselle pätevyyskirjalle edellyttäen, että kyseistä numeroa ei olla vielä käytetty; ja

c) kelpoisuustodistuksen voimassaoloaika päättyy samanaikaisesti, kun kelpoisuustodistuksella varustetun pätevyyskirjan voimassaoloaika päättyy tai kun pätevyyskirjan myöntänyt jäsenvaltio tai kolmas maa peruuttaa pätevyyskirjan, lakkauttaa sen määräajaksi tai mitätöi sen, ja joka tapauksessa viimeistään viiden vuoden kulutta myöntämispäivästä.

8. Toimi, jossa pätevyyskirjan haltijalla on oikeus palvella, yksilöidään kelpoisuustodistuksessa samassa muodossa kuin jäsenvaltiossa sovellettavissa turvallista miehitystä koskevissa vaatimuksissa.

9. Jäsenvaltiot voivat käyttää STCW-koodin A-1/2 osaston muodostusta poikeavaa muotoa, jos noudatetaan vähimmäisvaatimusta, jonka mukaan vaaditut tiedot annetaan roomalaisin kirjaimin ja arabialaisin numeroin, ottaen huomion A-1/2 osaston nojalla sallitut muunnelmat.

10. Jollei 18 artiklan 4 kohdan säännöksistä muuta johdu, kaikkien tässä direktiivissä edellytettyjen pätevyyskirjojen on oltava alkuperäisessä muodossaan saatavilla aluksella, jolla niiden haltijat työskentelevät.

6 artikla

Koulutusta koskevat vaatimukset

Edellä 3 artiklassa vaadittua koulutusta on annettava siten, että liitteessä I säädetyt teoreettiset tiedot ja käytännön taidot voidaan saavuttaa, erityisesti hengenpelastus- ja palontorjuntavälineistön käytön osalta; kunkin jäsenvaltion nimeämän toimivaltaisen viranomaisen tai laitoksen on hyväksyttävä koulutus.

7 artikla

Rannikkoliikennettä koskevat periaatteet

1. Jäsenvaltiot eivät saa rannikkoliikennettä määritellessään asettaa ankarampia koulutusta, kokemusta tai pätevyyskirjoja koskevia vaatimuksia niille merenkulkijoille, jotka palvelevat tällaista liikennettä harjoittavilla toisen jäsenvaltion tai toisen STCW-yleissopimuksen osapuolen lipun alla, kuin niille merenkulkijoille, jotka palvelevat aluksella,

▼B

jolla on oikeus purjehtia sen oman lipun alla. Jäsenvaltiot eivät missään tapauksessa saa asettaa toisen jäsenvaltion tai toisen STCW-yleissopimuksen sopimuspuolen lipun alla purjehtivilla aluksilla palveleville merenkulkijoille ankarampia vaatimuksia, kuin mitä tässä direktiivissä asetetaan muille kuin rannikkoliikennettä harjoittaville aluksille.

2. Niiden alusten osalta, joilla on oikeus purjehtia jonkin jäsenvaltion lipun alla ja jotka säännöllisesti harjoittavat rannikkoliikennettä toisen jäsenvaltion tai toisen STCW-yleissopimuksen sopimuspuolen rannikolla, on jäsenvaltion, jonka lipun alla aluksella on oikeus purjehtia, määrättävä näillä aluksilla palveleville merenkulkijoille vähintään vastaavat koulutusta, kokemusta ja pätevyyskirjaa koskevat vaatimukset kuin sillä jäsenvaltiolla tai STCW-yleissopimuksen sopimuspuolella, jonka rannikolla alukset liikennöivät, edellyttäen että vaatimukset eivät ylitä tässä direktiivissä muille kuin rannikkoliikennettä harjoittaville aluksille asetettuja vaatimuksia. Sellaisella aluksella palvelevien merenkulkijoiden, joka ulottaa matkansa kauemmaksi kuin minkä jäsenvaltio on määritellyt rannikkoliikenteeksi ja joka saapuu vesille, joita määritelmä ei kata, on täytettävä tämän direktiivin asianmukaiset vaatimukset.

3. Jäsenvaltio voi sallia, että alukseen, jolla on oikeus purjehtia sen lipun alla, sovelletaan tämän jäsenvaltion määrittelemällä tavalla direktiivin säännöksiä rannikkoliikenteestä, kun alus liikennöi säännöllisesti sellaisen valtion, joka ei ole STCW-yleissopimuksen osapuoli, rannikon läheisyydessä.

4. Jäsenvaltioiden päätettyä 1, 2 ja 3 kohdan vaatimusten mukaisesti rannikkoliikenteen määritelmästä sekä rannikkoliikenteen koulutusvaatimuksista, niiden on ilmoitettava komissiolle yksityiskohtaisesti annetuista säännöksistä.

▼M4

7 a artikla

Petosten ja muiden laittomien menettelyjen torjunta

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava ja saatettava voimaan asianmukaiset toimenpiteet ehkäistäkseen pätevyyskirjojen myöntämiseen tai toimivaltaisten viranomaistensa myöntämiin ja kelpoisuustodistuksella varustamiin pätevyyskirjoihin liittyvät petokset ja muut laittomat menettelyt ja säädettävä seuraamuksista, joiden on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

2. Jäsenvaltioiden on nimettävä kansalliset toimivaltaiset viranomaiset, joiden tehtävänä on havaita ja torjua petokset ja muut laittomat menettelyt ja vaihtaa muiden jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa tietoja merenkulkijoiden pätevyyskirjoista.

Jäsenvaltioiden on viipymättä ilmoitettava tarkat tiedot tällaisista toimivaltaisista kansallisista viranomaisista muille jäsenvaltioille ja komissiolle.

Jäsenvaltioiden on viipymättä ilmoitettava tarkat tiedot tällaisista toimivaltaisista kansallisista viranomaisista myös niille kolmansille maille, joiden kanssa ne ovat tehneet sopimuksen STCW-yleissopimuksen säännön I/10 1.2 kohdan mukaisesti.

3. Vastaanottavan jäsenvaltion pyynnöstä toisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on kirjallisesti vahvistettava taikka evättävä merenkulkijoiden pätevyyskirjojen, vastaavien kelpoisuustodistusten tai muiden kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa myönnettyjen koulutusta koskevien asiakirjatodisteiden aitous.

▼B

8 artikla

Seuraamukset ja kurinpitotoimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön menetelmät ja menettelytavat puolueettoman tutkinnan toteuttamiseksi tapauksissa, joissa ilmoitetaan kyseisen jäsenvaltion myöntämän pätevyyskirjan tai kelpoisuustodistuksen haltijan sellaisesta pätevyyskirjan tai kelpoisuustodistuksen haltijan sellaisesta epäpätevyydestä, teosta tai laiminlyönnistä pätevyyskirjan mukaisissa tehtävissä, joka saattaa välittömästi vaarantaa ihmishenkiä tai omaisuutta merellä tai meriympäristöä, sekä pätevyyskirjan peruuttamiseksi pysyvästi tai määräajaksi tai mitätöimiseksi näistä syistä sekä petosten ehkäisemiseksi.

2. Kunkin jäsenvaltion on säädettävä seuraamukset tai kurinpitotoimenpiteet niiden tapausten varalle, joissa sen kansallisia, tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettuja säännöksiä ei noutateta aluksilla, joilla on oikeus purjehtia sen lipun alla, tai joissa merenkulkijat, jotka ovat saaneet asianmukaisesti pätevyyskirjan kyseiseltä jäsenvaltiolta, eivät noudata säännöksiä.

3. Tällaiset seuraamukset ja kurinpitotoimenpiteet on määrättävä ja pantava täytäntöön erityisesti tapauksissa, joissa:

a) laivanisäntä tai aluksen päällikkö on ottanut palvelukseen henkilön, jolla ei ole tässä direktiivissä edellytettyä pätevyyskirjaa;

b) aluksen päällikkö on sallinut, että jonkin sellaisen mihin tahansa toimeen kuuluvan tehtävän tai palvelun, jonka tämän direktiivin mukaan saa suorittaa ainoastaan asianmukaisen pätevyyskirjan haltija, suorittaa henkilö, jolla ei ole vaadittua pätevyyskirjaa, voimassa olevaa erivapautta tai 18 artiklan 4 kohdassa vaadittua asiakirjatodistetta; tai

c) henkilö on petoksen tai väärennettyjen asiakirjojen avulla saanut tehtävän tai oikeuden palvella toimessa, joka tämän direktiivin mukaisesti edellyttää pätevyyskirjaa tai erivapautta.

4. Jäsenvaltion, jonka lainkäyttövallan piirissä on laivanisäntä tai henkilö, jonka perustellusti uskotaan oleen vastuussa tai tietoinen selvästä 3 kohdassa tarkoitetusta tämän direktiivin vaatimusten noudattamatta jättämisestä, on tehtävä yhteistyötä sellaisen jäsenvaltion tai muun STCW-yleissopimuksen osapuolten kanssa, joka ilmoittaa sille aikomuksestaan panna vireille oikeudenkäynti oman lainkäyttövaltansa nojalla.

9 artikla

Laatuvaatimukset

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että:

a) kaikkia valtiosta riippumattomien laitosten tai niiden alaisten elinten toteuttamia koulutusta, pätevyyden arviointia, pätevyyskirjojen ja kelpoisuustodistusten myöntämistä sekä uusimista koskevia toimia seurataan jatkuvasti laadunvarmistusjärjestelmän avulla sen varmistamiseksi, että määritellyt tavoitteet saavutetaan, kouluttajien ja arvioijien pätevyyttä ja kokemusta koskevat tavoitteet mukaan lukien;

b) käytössä on laadunvarmistusjärjestelmä, jos valtion laitokset tai elimet toteuttavat kyseistä toimintaa;

c) koulutuksen tavoitteet ja niihin liittyvät saavutettavat pätevyysvaatimukset on määritelty selkeästi ja niissä yksilöidään STCW-yleissopimuksen nojalla vaadituissa kokeissa ja arvioinneissa tarvittavien tietojen ja taitojen taso; tavoitteet ja niihin liittyvät laatuvaatimukset voidaan määritellä erikseen eri kurssien ja koulutusohjelmien osalta ja niiden on katettava myös pätevyyskirjojen myöntämisjärjestelmän hallinto;

▼B

d) laatuvaatimusten soveltamisalaan kuuluvat pätevyyskirjojen myöntämisjärjestelmän hallinto, kaikki jäsenvaltion toteuttamat tai sen alaisuudessa toteutetut kurssit ja koulutusohjelmat sekä kokeet ja arvioinnit samoin kuin kouluttajilta ja arvioijilta vaadittu pätevyys ja kokemus; tällöin on otettava huomioon toimintatavat, järjestelmät, tarkastukset ja sisäiset laadunvarmistuskatselmukset, jotka on otettu käyttöön määriteltyjen tavoitteiden saavuttamiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että pätevät henkilöt, jotka eivät itse ole mukana kyseisessä toiminnassa, tekevät riippumattoman arvioinnin tietojen, taitojen ja pätevyyden hankkimista ja arviointia koskevasta toiminnasta ja pätevyyskirjojen myöntämisjärjestelmän hallinnosta vähintään viiden vuoden väliajoin sen tarkastamiseksi, että:

a) kaikki sisäiset johtamisen valvona- ja tarkkailutoimenpiteet sekä seurantatoimenpiteet ovat suunniteltujen järjestelyjen ja asiakirjoihin perustuvien menettelyjen mukaisia ja tehokkaita määriteltyjen tavoitteiden saavuttamiseksi;

b) kunkin riippumattoman arvioinnin tulokset annetaan kirjallisina ja saatetaan arvioidusta alueesta vastuussa olevien tietoon; ja

c) puutteet korjataan mahdollisimman pian.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 2 kohdan mukaista arviointia koskeva kertomus kuuden kuukauden kuluessa arvioinnin päivämäärästä.

10 artikla

Terveydentilaa koskevat vaatimukset — pätevyyskirjojen myöntäminen ja rekisteröinti

1. Jäsenvaltioiden on asetettava merenkulkijoiden terveydentilaa koskevat vaatimukset, erityisesti näön ja kuulon osalta.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että pätevyyskirjat myönnetään ainoastaan hakijoille, jotka täyttävät tämän artiklan vaatimukset.

3. Pätevyyskirjan hakijan on esitettävä riittävä näyttö:

a) henkilöllisyydestään;

b) kyseiseen pätevyyskirjaan vaadittavan, liitteessä I olevissa säännöissä asetetun ikärajan täyttämisestä;

c) siitä, että hän täyttää jäsenvaltion asettamat terveydentilaa koskevat vaatimukset, erityisesti näön ja kuulon osalta, ja hänellä on jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen hyväksymän, asianmukaisesti pätevöityneen lääkärin antama voimassa oleva todistus terveydentilastaan;

d) meripalvelun ja siihen mahdollisesti liittyvän pakollisen koulutuksen suorittamisesta, joka liitteessä I olevissa säännöissä edellytetään kyseisen pätevyyskirjan myöntämiselle; ja

e) liitteessä I olevien sääntöjen mukaisten pätevyysvaatimusten täyttämisestä niiden toimien, tehtävien ja vastuualueiden osalta, jotka pätevyyskirjan merkinnässä määritellään.

4. Jäsenvaltiot sitoutuvat:

a) ylläpitämään rekisteriä tai rekistereitä kaikista alusten päälliköiden ja päällystön sekä tarvittaessa miehistön pätevyyskirjoista ja kelpoisuustodistuksista, jotka on myönnetty, joiden voimassaoloaika on päättynyt tai jotka on uusittu, lakkautettu määräajaksi, mitätöity tai ilmoitettu kadonneeksi tai tuhoutuneeksi, sekä myönnetyistä erivapauksista;

b) antamaan tietoja näiden pätevyyskirjojen, kelpoisuustodistusten ja erivapauksien tilanteesta toisille jäsenvaltioille tai muille STCW-

▼B

yleissopimuksen osapuolille ja laivanisännille, jotka pyytävät tarkistamaan sellaisen pätevyyskirjan oikeellisuuden ja voimassaolon, jonka merenkulkija on esittänyt heille pyytäessään sen tunnustamista tai hakiessaan alukselta työtä.

11 artikla

Pätevyyskirjojen uusiminen

1. Jokaiselta päälliköltä, päällystöön kuuluvalta ja radioasemahoitajalta, jolla on jonkin liitteessä I olevan luvun, ei kuitenkaan VI luvun, nojalla myönnetty tai tunnustettu pätevyyskirja ja joka työskentelee merellä tai aikoo palata merelle maissa olon jälkeen, on meripalvelupätevyyden säilyttämiseksi vaadittava vähintään viiden vuoden väliajoin, että hän:

a) täyttää 10 artiklassa säädetyt terveydentilaa koskevat vaatimukset; ja

b) osoittaa pitäneensä yllä STCW-koodin A-1/11 osaston mukaisen ammattitaidon.

2. Jokaisen päällikön, päällystöön kuuluvan ja radioasemanhoitajan on jatkaessaan meripalvelua aluksilla, joiden erityisistä koulutusvaatimuksista on sovittu kansainvälisellä tasolla, suoritettava menestyksellisesti asianmukainen hyväksytty koulutus.

3. Kunkin jäsenvaltion on verrattava ennen 1 päivää helmikuuta 2002 myönnettävien pätevyysasiakirjojen hakijoille asettamiaan pätevyysvaatimuksia kyseistä pätevyyskirjaa koskeviin STCW-koodiin A osassa asetettuihin vaatimuksiin ja määriteltävä tällaisten pätevyyskirjojen haltijoiden mahdollinen kertaus- ja täydennyskoulutuksen tai arvioinnin tarve.

Kertaus- ja täydennyskurssien on oltava hyväksyttyjä ja niihin on sisällyttävä asianmukaisten, ihmishengen turvallisuutta merellä ja meriympäristön suojelua koskevien kansallisten ja kansainvälisten sääntöjen muutokset ja niissä on otettava huomioon kyseisten pätevyysvaatimusten mahdolliset muutokset.

4. Kunkin jäsenvaltion on yhteistyössä asianomaisten kanssa laadittava tai annettava laadittavaksi STCW-koodin A-I/11 osasaton mukaisten kertaus- ja täydennyskurssien suunnitelmat.

5. Jotta päälliköiden, päällystön ja radioasemanhoitajien tiedot pysyisivät ajan tasalla, on jäsenvaltioiden varmistettava, että ihmishengen turvallisuutta merellä ja meriympäristön suojelua koskevien kansallisten ja kansainvälisten sääntöjen viimeaikaiset muutokset ovat niiden alusten saatavilla, joilla on oikeus purjehtia jäsenvaltion lipun alla.

12 artikla

Simulaattoreiden käyttö

1. STCW-koodin, A-I/12 osastossa asetettujen suorituskykyä koskevia vaatimuksia ja muita määräyksiä sekä muita mahdollisia vaatimuksia, sellaisina kuin niistä määrätään kyseisten pätevyyskirjojen osalta STCW-koodin A osassa on noudatettava:

a) kaikessa pakollisessa simulaattoreihin perustuvassa koulutuksessa;

b) kaikessa STCW-koodin A osassa edellytetyssä pätevyyden arvioimisessa, joka suoritetaan simulaattorin avulla; ja

c) kaikessa simulaattorin avulla toteuttamassa ammattitaidon säilymisen osoittamisessa, jota edellytetään STCW-koodin A osassa.

2. Ennen 1 päivää helmikuuta 2002 asennetut tai käyttöön otetut simulaattorit voidaan osittain vapauttaa 1 kohdassa tarkoitetuista suorituskykyä koskevista vaatimuksista jäsenvaltioiden harkinnan mukaisesti.

▼B

13 artikla

Yhtiöiden vastuu

1. Jäsenvaltioiden on 2 ja 3 kohdan säännösten mukaisesti asetettava yhtiöille vastuu merenkulkijoiden palvelukseen ottamisesta aluksilleen tämän direktiivin säännösten mukaisesti ja vaadittava jokaista tällaista yhtiötä varmistamaan, että:

a) jokaisella sen aluksilla työskentelevällä merenkulkijalla on tämän direktiivin säännösten mukainen asianmukainen pätevyyskirja, sellaisena kuin jäsenvaltio on siitä säätänyt;

b) sen alusten miehitys on jäsenvaltion asettamien turvallista miehitystä koskevien vaatimusten mukainen;

c) kaikkia sen aluksilla työskenteleviä merenkulkijoita koskevat asiakirjat ja tiedot pidetään ajan tasalla sekä helposti saatavilla ja niihin kuuluvat vähintään asiakirjat ja tiedot heidän kokemuksestaan, koulutuksestaan, terveydentilastaan ja pätevyydestään tehtävissä, jotka heille on osoitettu;

d) merenkulkijat perehdytetään palvelukseen ottamisen yhteydessä tehtäviinsä ja kaikkiin sellaisiin aluksen järjestelyihin, laitteistoihin, varusteisiin, menettelyihin ja ominaisuuksiin, jotka liittyvät heidän tavanomaisiin tehtäviinsä tai tehtäviin hätätilanteissa; ja

e) laivaväki kykenee tehokkaasti koordinoimaan toimintansa hätätilanteessa ja toteuttaessaan turvallisuuden taikka saastumisen ehkäisemisen tai vähentämisen kannalta välttämättömiä toimia.

2. Laivanisännät, päälliköt ja laivaväki ovat kaikki vastuussa sen varmistamisesta, että tässä artiklassa säädetyt velvollisuudet pannaan täysimääräisesti ja kaikilta osin täytäntöön ja toteutetaan kaikki muut toimenpiteet, jotka ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että jokainen laivaväkeen kuuluva on perehtynyt asioihin ja saa riittävästi tietoa voidakseen myötävaikuttaa aluksen turvalliseen toimintaan.

3. Laivanisännän on annettava jokaisen tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvan aluksen päällikölle kirjalliset ohjeet, joissa selvitetään noudatettavat toimintaperiaattet ja menettelytavat sen varmistamiseksi, että kaikille alukselle äskettäin palvelukseen otetuille merenkulkijoille annettan mahdollisuus tutustua riittävällä tavalla aluksessa oleviin laitteisiin, toimintatapoihin ja muihin heidän tehtäviensä asianmukaisen suorittamisen kannalta tarpeellisiin järjestelyihin, ennen kuin heille osoitetaan kyseisiä työtehtäviä. Tällaisiin toimintaperiaatteisiin ja menettelytapoihin on sisällyttävä:

a) kohtuullisen ajan varaaminen, jonka aikana jokaisella alukseen äskettäin palvelukseen otetulla merenkulkijalla on tilaisuus tutustua:

   i) niihin erityisiin laitteisiin, joita kyseinen merenkulkija käyttää tai ohjaa; ja

   ii) aluksen erityisiin vahdinpitoa, turvallisuutta ja ympäristönsuojelua koskeviin sekä hätätilanteissa noudatettaviin menettelytapoihin ja järjestelyihin, jotka merenkulkijan on tunnettava voidakseen suorittaa hänelle osoitetut työtehtävät asianmukaisesti; ja

b) sellaisiin asioihin perehtyneen laivaväkeen kuuluvan henkilön osoittaminen, joka on vastuussa siitä, että olennaiset tiedot ovat varmasti jokaisen alukselle äskettäin palvelukseen otetun merenkulkijan saatavilla kielellä, jota merenkulkija ymmärtää.

14 artikla

Työkuntoisuus

1. Jäsenvaltioiden on annettava vahtihenkilöstön väsymyksen ehkäisemiseksi lepoaikoja koskevat säännökset ja pantava ne täytäntöön sekä

▼B

vaadittava, että vahtivuorot järjestetään siten, ettei väsymys heikennä koko vahtihenkiöstön suorituskykyä, ja että työt järjestetään siten, että sekä ensimmäinen vahti matkan alkaessa että seuraavat vahdit ovat riittävästi levänneitä ja muutoin työkuntoisia.

2. Jokaiselle henkilölle, jolle on annettu tehtäväksi toimia vahtipäällikkönä tai vahtiin osallistuvana miehistön jäsenenä, on annettava lepoaikaa vähintään 10 tuntia jokaisella 24 tunnin jaksolla.

3. Lepoaikaa ei saa jakaa useampaan kuin kahteen jaksoon, joista toisen on oltava vähintään kuuden tunnin pituinen.

4. Lepoaikoja koskevia 1 ja 2 kohdassa säädettyjä vaatimuksia ei tarvitse noudattaa hätä- tai harjoitustilanteessa tai muissa erittäin poikkeuksellisissä toimintatilanteissa.

5. Sen estämättä, mitä 2 ja 3 kohdassa säädetään, kymmenen tunnin vähimmäisaika voidaan lyhentää vähintään kuuden perättäisen tunnin pituiseksi, jos lepoaikaa ei lyhennetä tällä tavoin enempää kuin kahden päivänä ajan ja lepoaikaa annettaan vähintään 70 tuntia jokaisen seitsemän päivän jakson aikana.

6. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että vahtiaikataulut ovat esillä paikoissa, joissa ne ovat helposti nähtävillä.

15 artikla

Erivapauden myöntäminen

1. Jos on ehdottoman välttämätöntä, toimivaltaiset viranomaiset voivat — arvioituaan ettei siitä aiheudu minkäänlaista vaaraa henkilöille, tavaroille tai ympäristölle — myöntää merenkulkijalle erivapauden työskennellä tietyllä aluksella määrätyn ajan, joka ei saa kuitenkaan ylittää kuutta kuukautta, sellaisissa tehtävissä, joiden osalta hänellä ei ole asianmukaista pätevyysasiakirjaa, jos voidaan olla täysin vakuuttuneita siitä, että henkilöllä, jolle erivapaus myönnetään, on riittävä pätevyys vapaana olevan paikan edellyttämien tehtävien hoitamiseksi täysin turvallisesti; radioasemenhoitajan tehtävään erivapaus myönnetään ainoastaan radio-ohjesäännön mukaisesti. Erivapautta ei myönnetä päällikön tai konepäällikön tehtävien osalta, paitsi kun kyseessä on ylivoimainen este, ja mahdollisimman lyhyeksi ajaksi.

2. Kutakin paikkaa koskeva erivapautus voidaan myöntää ainoastaan sellaiselle henkilölle, jolla on vaadittu pätevyyskirja välittömästi yhtä astetta alempaan tehtävään. Jos alemmassa tehtävässä ei vaadita minkäänlaista pätevyyskirjaa, erivapaus voidaan myöntää sellaiselle henkilölle, joka toimivaltaisten viranomaisten mielestä selvästi vastaa pätevyydeltään ja kokemukseltaan täytettävän tehtävän edellyttämiä vaatimuksia, sillä edellytyksellä, että kyseisen henkilön on, ellei hänellä ole asianmukaista pätevyyskirjaa, läpäistävä toimivaltaisten viranomaisten hyväksymä testi, sen osoittamiseksi, että tällainen erivapaus voidaan myöntää hänelle täysin turvallisesti. Lisäksi toimivaltaisten viranomaisten on varmistuttava siitä, että kyseiseen tehtävään valitaan mahdollisimman pian henkilö, jolla on asianmukainen pätevyyskirja.

16 artikla

Jäsenvaltioiden koulutusta ja arviointia koskevat velvollisuudet

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä viranomaiset tai laitokset, jotka:

— antavat 3 artiklassa tarkoitettua koulutusta,

— järjestävät ja/tai valvovat mahdollisesti vaadittavia kokeita,

— myöntävät 10 artiklassa tarkoitetun pätevyyskirjan,

— myöntävät 15 artiklassa säädetyt erivapaudet.

▼B

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava seuraavat seikat:

a) Kaiken merenkulkijoiden koulutuksen ja arvioinnin:

1) on oltava jäsennetty sellaisten kirjallisten ohjelmien mukaisesti, joihin sisältyvät asetettujen pätevyysvaatimusten saavuttamisen kannalta tarpeelliset opetusmenetelmät ja -välineet, menettelytavat ja opetusmateriaali, ja

2) toteutuksesta, seurannasta, arvioinnista ja ohjauksesta vastaavat henkilöt, joilla on d, e ja f alakohdan mukainen pätevyys.

b) Ohjattua harjoittelua tai arviointitoimia saa järjestää aluksella ainoastaan silloin, kun tällainen koulutus tai arviointi ei haittaa aluksen tavanomaista toimintaa ja kun koulutuksesta tai arviointitoimista vastaavilla henkilöillä on aikaa ja mahdollisuus hoitaa kyseisiä toimia.

c) Kouluttajilla, valvojilla ja arvioijilla on merellä tai maissa toteutettavan merenkulkijoiden koulutuksen tai pätevyyden arvioinnin erityisalueeseen ja tasoon soveltuva pätevyys.

d) Henkilöön, joka ohjaa merellä tai maissa harjoittelua, jonka tarkoituksena on pätevöittää merenkulkija pätevyyskirjan myöntämistä varten tämän direktiivin nojalla, sovelletaan seuraavia vaatimuksia:

1) hänen on kyettävä arvioimaan koulutusohjelman sisältö ja ymmärrettävä ohjaamansa harjoittelua koskevat erityiset koulutustavoitteet,

2) hänen on oltava pätevä hoitamaan tehtäviä, joita harjoittelu koskee, ja

3) jos hän ohjaa simulaattorilla suoritettavaa koulutusta:

i) hän on saanut asianmukaista ohjausta opetusmenetelmistä, joissa käytetään simulaattoreita; ja

ii) hänellä on oltava käytännön kokemusta samantyyppisen simulaattorin käytöstä.

e) Henkilön, joka valvoo ohjattua harjoittelua, jonka tarkoituksena on pätevöittää merenkulkija pätevyyskirjan myöntämistä varten, on ymmärrettävä koulutusohjelman sisältö kaikilta osin sekä jokaisen harjoittelujakson erityiset oppimistavoitteet.

f) Henkilöön, joka suorittaa merellä tai maissa merenkulkijan pätevyyttä ohjatussa harjoittelussa koskevan arvion, jota on tarkoitus käyttää pätevyyskirjan myöntämisessä, sovelletaan seuraavia vaatimuksia:

1) hänellä on oltava asianmukaiset tiedot ja käsitys arvioitavasta pätevyydestä,

2) hänen on oltava pätevä hoitamaan tehtäviä, joita arviointi koskee,

3) hän on saanut asianmukaista koulutusta arviointimenetelmistä ja -käytännöistä,

4) hänellä on oltava käytännön kokemusta arviointityöstä, ja

5) jos arviointiin sisältyy simulaattorien käyttö, hänellä on oltava samantyyppisestä simulaattorista käytännön arviointikokemusta, joka on saatu kokeneen arvioijan valvonnassa ja tämän hyväksymällä tavalla.

g) Kun jäsenvaltio tunnustaa kurssin, oppilaitoksen tai oppilaitoksen antaman todistuksen osana pätevyyskirjan myöntämistä koskevia vaatimuksia, kouluttajien ja arvioijien pätevyys ja kokemus kuuluvat 9 artiklan laatuvaatimuksia koskevien säännösten soveltamisalaan. Tällaiseen pätevyyteen, kokemukseen ja laatuvaatimusten soveltamiseen on sisällytettävä asianmukaista koulutusta opetusmenetelmistä sekä koulutuss- ja arviointimenetelmistä, ja sen on oltava kaikkien d, e ja f alakohdan vaatimusten mukainen.

▼B

17 artikla

Kommunikointi laivalla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että:

a) kaikissa jäsenvaltion lipuna alla purjehtivissa aluksissa on aina välineet, joiden avulla on aina mahdollista kommunikoida suullisesti koko laivaväen kanssa turvallisuuteen liittyvissä asioissa ja jotka takaavat erityisesti sen, että viestit ja ohjeet vastaanotetaan ajoissa ja ymmärretään oikein, sanotun kuitenkaan rajoittamatta b ja d alakohdan säännöksiä;

b) kaikissa jäsenvaltion lipun alla purjehtivissa matkustaja-aluksissa ja kaikissa jäsenvaltion satamasta lähtöisin olevissa ja/tai sinne suuntaavissa matkustaja-aluksissa on laivaväen tehokkaan suorituskyvyn varmistamiseksi turvallisuusasioissa päätettävä yhtenäisestä työkielestä, joka kirjataan aluksen laivapäiväkirjaan.

Laivanisännän tai aluksen päällikön on tarvittaessa määritettävä soveltuva työkieli. Kultakin merenkulkijalta on vaadittava, että hän ymmärtää kyseistä kieltä ja tarvittaessa kykenee antamaan määräyksiä ja ohjeita sekä vastaamaan niihin kyseisellä kielellä.

Jos työkieli ei ole jäsenvaltion virallinen kieli, kaikissa kaavioissa ja luetteloissa, joiden edellytetään olevan esillä, on oltava käännös työkielelle;

c) henkilökunnan, joka on vastuussa matkustajien auttamisesta hätätilanteessa matkustaja-aluksilla, on oltava helposti tunnistettavissa ja sillä on oltava tehtäväänsä riittävät kommunikointitaidot, jotka muodostuvat seuraavien perusteiden muodostamasta kokonaisuudesta.

i) tietyllä reitillä kuljetettavien matkustajien pääkansallisuuksia vastaava kieli tai vastaavat kielet,

ii) henkilökunnan taito käyttää perusohjeita annettaessa englanninkielisiä peruskäsitteitä voi toimia kommunikointineinona vaikeuksissa olevia matkustajia auttaessa, riippumatta siitä, onko matkustajalla ja miehistön jäsenellä yhteistä kieltä;

iii) mahdollinen tarve kommunikoida hätätilanteessa muilla keinoilla (osoittamalla, elekielellä, osoittamalla ohjetaulut, kokoontumispaikkojen, hengenpelastusvälineistön ja varauloskäytävien sijainnit) silloin kun sannallinen viestintä ei ole mahdollista;

iv) matkustajille näiden omalla äidinkielellä/äidinkielillä annettujen täydellisten turvallisuusmääräysten määrä;

v) kielet, joilla hätäilmoitukset voidaan antaa hätä- tai harjoitustilanteessa ensisijaisen tärkeiden ohjeiden välittämiseksi matkustajille ja matkustajien auttamisesta vastuussa olevan henkilökunnan tehtävien helpottamiseksi;

d) jäsenvaltion lipuna alla purjehtivilla öljysäiliöaluksilla, kemikaalisäiliöaluksilla ja kaasusäiliöaluksilla päällikön, päällystön ja miehistön on kyettävä kommunikoimaan keskenään yhdellä tai useammalla yhteisellä työkielellä;

▼M2

e) aluksen ja maissa olevien viranomaisten välillä on asianmukaiset viestintäyhteydet. Viestinnän on tapahduttava SOLAS-yleissopimuksen V luvun säännössä 14 olevan 4 kohdan mukaisesti;

▼B

f) suorittaessaan satamavaltiona valvontaa direktiivin 95/21/EY säännösten nojalla jäsenvaltioiden on varmistettava, että myös kolmannen maan lipun alla purjehtivat alukset noudattavat tätä artiklaa.

▼B

18 artikla

Pätevyyskirjojen tunnustaminen

▼M4

_____

▼M2

3. Merenkulkijoille, joilla ei ole 4 artiklassa tarkoitettua pätevyyskirjaa, voidaan antaa lupa työskennellä jäsenvaltion lipun alla purjehtivalla aluksella, jos heidän asianmukaisen pätevyyskirjansa tunnustamisesta on päätetty seuraavan menettelyn mukaisesti:

a) Jäsenvaltion, joka aikoo tunnustaa kelpoisuustodistuksella asianmukaisen pätevyyskirjan, jonka kolmas maa on myöntänyt päällikölle, päällystöön kuuluvalle tai radioasemahoitajalle kyseisen maan lipun alla purjehtivilla aluksilla palvelua varten, on esitettävä komissiolle kyseisen maan tunnustamista koskeva perusteltu pyyntö.

   Komissio kerää Euroopan meriturvallisuusviraston, jäljempänä ”virasto”, avustamana ja tarvittaessa yhteistyössä kaikkien asianomaisten jäsenvaltioiden kanssa liitteessä II tarkoitetut tiedot ja arvioi sen kolmannen maan koulutus- ja pätevyyskirjajärjestelmät, jonka tunnustamista on pyydetty, tarkistaakseen, täyttääkö kyseinen maa kaikki STCW-yleissopimuksen vaatimukset ja onko toteutettu asianmukaiset toimenpiteet pätevyyskirjapetosten torjumiseksi.

b) Komissio päättää kolmannen maan tunnustamisesta 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen kolmen kuukauden kuluessa tunnustamista koskevan pyynnön esittämispäivästä. Jos tunnustaminen myönnetään, se pysyy voimassa, jollei 18 a artiklan säännöksistä muuta johdu.

c) Jollei kyseisen kolmannen maan tunnustamisesta ole tehty päätöstä b alakohdassa asetetussa määräajassa, pyynnön esittänyt jäsenvaltio voi päättää tunnustaa kyseisen kolmannen maan yksipuolisesti, kunnes on tehty päätös 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

d) Jäsenvaltio voi päättää kelpuuttaa komission tunnustamien kolmansien maiden myöntämät pätevyyskirjat lippunsa alla purjehtivien alusten osalta ottaen huomioon liitteessä II olevien 4 ja 5 kohdan säännökset.

e) *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa ennen […] ([1]) julkaistut kolmansien maiden antamille pätevyyskirjoille myönnetyt tunnustukset pysyvät edelleen voimassa. Tunnustuksia voivat käyttää kaikki jäsenvaltiot, jollei komissio ole myöhemmin peruuttanut niitä 18 a artiklan mukaisesti.

f) Komissio laatii tunnustetuista kolmansista maista luettelon ja pitää sen ajan tasalla. Luettelo julkaistaan *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa.

▼B

4. Jäsenvaltio voi 5 artiklan 6 kohdan säännöksistä huolimatta olosuhteiden vaatiessa sallia sen, että merenkulkija palvelee toimessa, ei kuitenkaan muutoin kuin radio-ohjesäännössä määrätyin edellytyksin radiosähköttäjänä tai radioasemanhoitajana, korkeintaan kolmen kuukauden ajan sen lipun alla purjehtivalla aluksella, jos merenkulkijalla on asianmukainen ja voimassa oleva pätevyyskirja, joka on myönnetty ja kelpuutettu kolmannen maan vaatimusten mukaisesti, mutta johon kyseinen jäsenvaltio ei ole vielä liittänyt tunnustamisen osoittavaa kelpoisuustodistusta siten, että se olisi pätevä palveluun aluksella, joka purjehtii sen lipun alla. Asiakirjatodisteet siitä, että toimivaltaisille viranomaisille on jätetty merkintää koskeva hakemus, on oltava saatavilla.

([1]) 18 kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

▼M2

18 a artikla

1. Jos jäsenvaltio katsoo, että tunnustettu kolmas maa ei enää noudata STCW-yleissopimuksen vaatimuksia, sen on viipymättä ilmoitettava siitä komissiolle ja esitettävä näkemyksensä perusteet, sen estämättä, mitä liitteessä II esitetyissä perusteissa edellytetään. Komissio antaa asian välittömästi 23 artiklassa tarkoitetun komitean käsiteltäväksi.

2. Jos komissio katsoo, että tunnustettu kolmas maa ei enää noudata STCW-yleissopimuksen vaatimuksia, se ilmoittaa viipymättä siitä jäsenvaltioille ja esittää näkemyksensä perusteet, sen estämättä, mitä liitteessä II esitetyissä perusteissa edellytetään. Komissio antaa asian välittömästi 23 artiklassa tarkoitetun komitean käsiteltäväksi.

3. Kun jäsenvaltio aikoo peruuttaa kaikkien kolmannen maan myöntämien pätevyyskirjojen kelpoisuustodistukset, sen on viipymättä ilmoitettava aikomuksestaan komissiolle ja muille jäsenvaltioille sekä esitettävä sen perusteet.

4. Komissio arvioi viraston avustamana kyseisen kolmannen maan tunnustamisen uudelleen tarkastaakseen, onko maa laiminlyönyt noudattaa STCW-yleissopimuksen vaatimuksia.

5. Jos on aihetta olettaa, että tietty merenkulkualan oppilaitos ei enää noudata STCW-yleissopimuksen vaatimuksia, komissio ilmoittaa kyseiselle maalle, että tämän maan pätevyyskirjojen tunnustaminen peruutetaan kahden kuukauden kuluttua, jollei toteuteta toimenpiteitä STCW-yleissopimuksen kaikkien vaatimusten noudattamiseksi.

6. Tunnustamisen peruuttamista koskeva päätös tehdään 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti kahden kuukauden kuluessa jäsenvaltion tekemän ilmoituksen antamispäivästä. Kyseisen jäsenvaltion on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet päätöksen panemiseksi täytäntöön.

7. Pätevyyskirjojen tunnustamista todistavat kelpoisuustodistukset, jotka on myönnetty 5 artiklan 6 kohdan mukaisesti ennen kuin kolmannen maan tunnustamisen peruuttamisesta on tehty päätös, jäävät voimaan. Merenkulkijat, joilla on tällaiset todistukset, eivät kuitenkaan voi hakea todistusta, jossa tunnustetaan korkeampi pätevyys, paitsi jos pätevyystason korottamisen perusteena on yksinomaan meripalvelusta saatu lisäkokemus.

18 b artikla

1. Komissio arvioi uudelleen 18 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetulla menettelyllä tunnustetut kolmannet maat, 18 artiklan 3 kohdan f alakohdassa tarkoitetut maat mukaan lukien, viraston avustuksella säännöllisesti ja vähintään joka viides vuosi tarkistaakseen, että ne täyttävät liitteessä II säädetyt asiaa koskevat perusteet ja sen, onko toteutettu asianmukaiset toimenpiteet pätevyyskirjapetosten torjumiseksi.

2. Komissio määrittelee kolmansien maiden arvioinnin ensisijaiset perusteet 20 artiklan mukaisesta satamavaltioiden suorittamasta valvonnasta saatujen suorituskykyä koskevien tietojen sekä kolmansien maiden STCW-koodin A-I/7 osaston mukaisesti riippumattomien arviointien tuloksista toimittamien kertomusten perusteella.

3. Komissio antaa jäsenvaltioille kertomuksen arvioinnin tuloksista.

▼B

19 artikla

Satamavaltioiden suorittama valvonta

1. Lukuun ottamatta 2 artiklassa soveltamisalan ulkopuolelle jätettyjä aluslajeja kukin alus on siitä riippumatta, minkä lipun alla se purjehtii,

▼B

jäsenvaltion satamassa ollessaan satamavaltion valvonnan alainen, jonka suorittavat kyseisen jäsenvaltion asianmukaisesti valtuuttamat virkailijat sen tarkastamiseksi, että kaikilla aluksella työskentelevillä merenkulkijoilla, joilta STCW-yleissopimuksen mukaisesti edellytetään pätevyysasiakirja, on tällainen pätevyyskirja tai asianmukainen erivapaus.

2. Suorittaessaan satamavaltiona valvontaa tämän direktiivin säännösten nojalla jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikkia direktiivin 95/21/EY asiaa koskevia säännöksiä ja menettelyjä sovelletaan.

20 artikla

Satamavaltioiden valvontamenettelyt

1. Rajoittamatta direktiivin 95/21/EY soveltamista satamavaltioiden 19 artiklan nojalla suorittama valvonta rajoitetaan seuraaviin tarkastuksiin:

— tarkastetaan, että kullakin aluksella työskentelevällä merenkulkijalla, jolta edellytetään pätevyyskirja STCW-yleissopimuksen mukaisesti, on asianmukainen pätevyyskirja tai voimassa oleva erivapaus tai että hän esittää asiakirjatodisteen siitä, että pätevyyskirjan tunnustamista osoittavaa merkintää koskeva hakemus on tehty lippuvaltion viranomaisille,

— tarkastetaan, että aluksella työskentelevien merenkulkijoiden lukumäärä ja pätevyyskirjat ovat aluksen turvallista miehitystä koskevien lippuvaltion viranomaisten vaatimusten mukaisia.

2. On suoritettava STCW-koodin A osan mukaisesti tehtävä arviointi siitä, kykenevätkö aluksen merenkulkijat täyttämään STCW-yleissopimuksen mukaiset vahdinpitovaatimukset, jos on selvät perusteet uskoa, että näitä vaatimuksia ei ole noudatettu, koska on tapahtunut jokin seuraavista:

— alus on ollut osallisena yhteentörmäyksessä, ajanut karille tai maihin, tai

— ollessaan matkalla, ankkurissa tai laiturissa alus on aiheuttanut sellaisia päästöjä, jotka ovat kansainvälisten yleissopimusten vastaisia, tai

— alusta on ohjailtu poikkeavalla tai epävarmalla tavalla, mistä johtuu, että IMO:n hyväksymiä reittisuunnittelutoimenpiteitä tai turvallisia navigointikäytäntöjä ja -menettelyjä ei ole noudatettu, tai

— aluksella on muutoin toimittu siten, että henkilöille, omaisuudelle tai ympäristölle on aiheuttanut vaaraa, tai

— pätevyyskirja on saatu vilpillisesti, tai pätevyyskirjan haltija ei ole se henkilö, jolle pätevyyskirja alun perin myönnettiin, tai

— alus purjehtii sellaisen maan lipun alla, joka ei ole ratifioinut STCW-yleissopimusta, tai aluksen päällikön taikka päällystöön tai miehistöön kuuluvan pätevyyskirjan on myöntänyt kolmas maa, joka ei ole ratifioinut STCW-yleissopimusta.

3. Pätevyyskirjan tarkastuksen lisäksi merenkulkijaa voidaan 2 kohdassa tarkoitetun arvioinnin yhteydessä vaatia osoittamaan pätevyytensä asemapaikassaan. Tämän osoittamiseen voi kuulua sen tarkastaminen, että vahdinpitovaatimuksiin liittyvät toiminnalliset vaatimukset on täytetty ja että merenkulkijat osaavat toimia tarkoituksenmukaisesti hätätilanteissa pätevyystasonsa mukaisesti.

▼B

21 artikla

Aluksen pysäyttäminen

Rajoittamatta direktiin 95/21/EY soveltamista seuraavat puutteet ovat tämän direktiivin nojalla ainoat perusteet sille, että jäsenvaltio pysäyttää aluksen, jos satamavaltion valvontaa suorittava virkailija on todennut, että ne aiheuttavat vaaraa ihmisille, omaisuudelle tai ympäristölle:

a) merenkulkijoilla ei ole pätevyyskirjaa, asianmukaista pätevyyskirjaa, voimassa olevaa erivapautta tai asiakirjatodistetta siitä, että tunnistamisen osoittavaa merkintää koskeva hakemus on tehty lippuvaltion viranomaisille:

b) alukselle ei noudateta turvallista miehitystä koskevia lippuvaltion vaatimuksia;

c) komentosiltavahti- tai konevahtijärjestelyt eivät vastaa alukselle lippuvaltiossa asetettuja vaatimuksia;

d) vahdista puuttuu henkilö, joka olisi pätevä käyttämään turvalliseen navigointiin, hätäradioliikenteeseen tai meren pilaantumisen ehkäisemisen tarvittavaa välineistöä;

e) merenkulkijoiden ammattitaitoa niihin tehtäviin, joita heille on osoitettu aluksen turvallisuuden varmistamiseksi ja saastuttamisen estämiseksi, ei pystytä osoittamaan; ja

f) aluksella ei ole käytettävissä riittävästi levänneitä ja muutoin työkuntoisia henkilöitä ensimmäiseen vahtiin matkan alkaessa eikä seuraaviin vahtivuoroihin.

▼M4

21 a artikla

Vaatimusten noudattamisen säännöllinen valvonta

Komissio tarkastaa asetuksella (EY) N:o 1406/2002 ([1]) perustetun Euroopan meriturvallisuusviraston avustamana säännöllisesti ja vähintään joka viides vuosi, että jäsenvaltiot noudattavat tässä direktiivissä säädettyjä vähimmäisvaatimuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta perustamissopimuksen 226 artiklan mukaista komission toimivaltaa.

21 b artikla

Vaatimustenmukaisuuskertomus

Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle 21 a artiklan nojalla saatujen tietojen perusteella laaditun arviointikertomuksen viimeistään 20. lokakuuta 2010. Kertomuksessa komissio selvittää, miten jäsenvaltiot ovat noudattaneet tätä direktiiviä, ja tarvittaessa ehdottaa lisätoimenpiteitä.

▼B

22 artikla

Muuttaminen

1. Tätä direktiiviä voidaan muuttaa 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti tämän direktiivin mukaisesti 1 artiklan 16, 17, 18, 23 ja 24 alakohdassa mainittuihin kansainvälisiin sääntöihin tehtävien, jo voimaantulleiden muutosten soveltamiseksi. ►M2 Tätä direktiiviä voidaan muuttaa saman menettelyn mukaisesti myös yhteisön

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1406/2002, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2002, Euroopan meriturvallisuusviraston perustamisesta (EYVL L 208, 5.8.2002, s. 1), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 724/2004 (EUVL L 129, 29.4.2004, s. 1).

▼B

lainsäädäntöön tehtävien, tätä direktiiviä koskevien muutosten soveltamiseksi. ◄

2. Neuvosto päättää tämän direktiivin liitteen II mahdollisesta muuttamisesta perustamissopimuksen edellytysten mukaisesti komission ehdotuksesta, joka komission on tehtävä viimeistään 25 päivänä toukokuuta 2003 tämän direktiivin soveltamisesta saadun kokemuksen perusteella.

3. STCW-yleissopimuksessa hyväksyttävien uusien keinojen tai pöytäkirjojen seurauksena neuvosto on komission ehdotuksesta ja ottaen huomioon jäsenvaltioiden parlamentaariset menettelyt ja IMO:n asiaa koskevat menettelyt, antanut yksityiskohtaiset säännöt näiden uusien keinojen tai pöytäkirjojen ratifioimisesta ja huolehtinut siitä, että niitä sovelletaan samanaikaisesti ja yhdenmukaisella tavalla kaikissa jäsenvaltioissa.

▼M1

4. Edellä 1 artiklassa mainittuihin kansainvälisiin oikeudellisiin asiakirjoihin tehdyt muutokset voidaan jättää tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle meriturvallisuutta ja alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemistä käsittelevän komitean (COSS-komitea) perustamisesta 5 päivänä marraskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2099/2002 ([1]) 5 artiklaa noudattaen.

▼B

23 artikla

Komiteamenettely

▼M1

1. Komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 2099/2002 3 artiklalla perustettu meriturvallisuutta ja alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemistä käsittelevä komitea (COSS-komitea).

▼B

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa säädetty määräaika on kahdeksan viikkoa.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

24 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Jäsenvaltiot saavat 1 päivään helmikuuta 2002 saakka myöntää, tunnustaa ja kelpuuttaa pätevyyskirjoja niiden säännösten mukaisesti, joita on sovellettu ennen 1 päivää helmikuuta 1997, niiden merenkulkijoiden osalta, joiden hyväksytty meripalvelu sekä hyväksytty koulutusohjelma tai hyväksytty kurssi alkoi ennen 1 päivää elokuuta 1998.

2. Jäsenvaltiot saavat 1 päivään helmikuuta 2002 saakka uusia pätevyyskirjoja ja kelpoisuustodistuksia niiden määräysten mukaisesti, joita sovelletaan ennen 1 päivää helmikuuta 1997.

3. Jos jäsenvaltio 11 artiklan nojalla myöntää uudelleen tai pidentää sellaisen pätevyyskirjan voimassaoloaikaa, jonka se alun perin on myöntänyt niiden määräysten mukaisesti, joita sovellettiin ennen 1 päivää helmikuuta 1997, jäsenvaltio saa harkintansa mukaan korvata alkuperäisessä pätevyyskirjassa olevat vetoisuusrajoitukset seuraavasti:

([1]) EYVL L 324, 29.11.2002, s. 1.

▼B

1) ”200 bruttorekisteritonnia” voidaan korvata bruttovetoisuutta osoittavalla luvulla 500, ja

2) ”1 600 bruttorekisteritonnia” voidaan korvata bruttovetoisuutta osoittavalla luvulla 3 000.

25 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamusjärjestelmästä, joka koskee 1, 3, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 16 ja 17 artiklan, 18 artiklan 3 ja 4 kohdan, 19, 20, 21 ja 24 artiklan sekä liitteiden I ja II mukaisesti hyväksyttyjen kansallisten säännösten rikkomista, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kyseisiä seuraamuksia sovelletaan. Näiden säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

26 artikla

Tietojen anto komissiolle

Jäsenvaltioiden on viipymättä toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksiä antamansa kansalliset säädökset kirjallisina komissiolle. Komissio ilmoittaa tästä muille jäsenvaltioille.

27 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan direktiivi 94/58/EY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä III olevassa A osassa mainitulla direktiivillä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta liitteessä III olevassa B osassa lueteltuja jäsenvaltioita velvoitettavia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä.

2. Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksian tähän direktiiviin ja ne luetaan liitteessä IV olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

28 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

29 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

▼B

LIITE I

3 ARTIKLASSA TARKOITETUT STCW-YLEISSOPIMUKSEN KOULUTUSVAATIMUKSET

I LUKU

YLEISET MÄÄRÄYKSET

1. Tässä liitteessä tarkoitettuja sääntöjä täydennetään pakollisilla määräyksillä, jotka sisältyvät STCW-koodin A osaan, lukuun ottamatta VIII luvun sääntöjä VIII/2.

   Kaikki viittaukset sääntöjen vaatimuksiin ovat myös viittauksia STCW-koodin A osassa olevaan vastaavaan osastoon.

▼M4

1a. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että merenkulkijoilla on sellainen STCW-säännöstön A-II/1, A-III/1, A-IV/2 ja A-II/4 osastossa määritelty riittävä kielitaito, joka antaa heille mahdollisuuden suorittaa tehtävänsä vastaanottavan jäsenvaltion lipun alla kulkevassa aluksessa.

▼B

2. STCW-koodin A osassa esitetään pätevyysvaatimukset, jotka hakijan on osoitettava täyttävänsä, jotta pätevyyskirja voidaan myöntää ja uusia STCW-yleissopimuksen määräysten mukaisesti. VII luvun pätevyyskirjojen myöntämistä koskevien vaihtoehtoisten määräysten ja II, III ja IV luvun pätevyyskirjojen myöntämistä koskevien määräysten välisen yhteyden selventämiseksi pätevyysvaatimuksissa määritetyt taidot on luokiteltu seuraaviin seitsemään tehtäväalueeseen:

   1) Navigointi

   2) Lastin käsittely ja ahtaus

   3) Aluksen toiminnan valvonta ja aluksella olevista henkilöistä huolehtiminen

   4) Laivakonetekniikka

   5) Sähkö-, automaatio- ja säätötekniikka

   6) Huolto ja korjaus

   7) Radioliikenne

   seuraavien vastuualueiden mukaisesti:

   1) Johtotaso

   2) Operatiivinen taso

   3) Suoritustaso.

   Tehtävä- ja vastuualueet määritellään STCW-koodin A osan II, III ja IV luvussa mainittujen pätevyysvaatimusten taulukoiden alaotsikoissa.

II LUKU

PÄÄLLIKKÖ JA KANSIOSASTO

Sääntö II/I

Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyyskirjan myöntämiseksi komentosiltavahdin vahtipäälliköille, kun alusten bruttovetoisuus on vähintään 500

1. Jokaisella merialuksen komentosiltavahdin vahtipäälliköllä on oltava asianmukainen pätevyyskirja, kun aluksen bruttovetoisuus on vähintään 500.

2. Jokaisen pätevyyskirjan hakijan on:

2.1 oltava vähintään 18 vuoden ikäinen,

2.2 täytynyt suorittaa hyväksyttyä meripalvelua vähintään yksi vuosi osana hyväksyttyä koulutusohjelmaa, johon kuuluu STCW-koodin A-II/1 osas-

▼B

ton vaatimukset täyttävää aluksella tapahtuvaa koulutusta ja joka on merkitty hyväksyttyyn harjoittelukirjaan, tai hänen on muutoin oltava suorittanut hyväksyttyä meripalvelua vähintään kolme vuotta,

2.3 täytynyt suorittaa komentosiltavahtiin liittyviä tehtäviä päällikön tai pätevän vahtipäällikön valvonnassa vähintään kuusi kuukautta vaaditun meripalvelun aikana,

2.4 täytettävä määrättyjen radiotehtävien suorittamista koskevat IV luvun sääntöjen soveltuvat vaatimukset radio-ohjesäännön mukaisesti, ja

2.5 täytynyt suorittaa hyväksytty koulutus ja harjoittelu sekä täytettävä STCW-koodin A-II/1 osastossa määritetyt pätevyysvaatimukset.

Sääntö II/2

Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyyskirjan myöntämiseksi alusten päällikölle ja yliperämiehille, kun alusten bruttovetoisuus on vähintään 500

Päällikkö ja yliperämies, kun aluksen bruttovetoisuus on vähintään 3 000

1. Jokaisella merialuksen päälliköllä ja yliperämiehellä on oltava asianmukainen pätevyyskirja, kun aluksen bruttovetoisuus on vähintään 3 000.

2. Jokaisen pätevyyskirjan hakijan on:

2.1 täytettävä komentosiltavahdin vahtipäällikön pätevyysvaatimukset, kun aluksen bruttovetoisuus on vähintään 500, ja täytynyt suorittaa hyväksyttyä meripalvelua siinä toimessa;

2.1.1 yliperämiehen pätevyyskirjaa varten vähintään 12 kuukautta, ja

2.1.2 päällikön pätevyyskirjaa varten vähintään 36 kuukautta; tätä aikaa voidaan lyhentää, ei kuitenkaan 24 kuukautta lyhyemmäksi, jos vähintään 12 kuukautta tästä meripalvelusta on suoritettu yliperämiehenä, ja

2.2 täytynyt suorittaa hyväksytty koulutus ja harjoittelu sekä täytettävä STCW-koodin A-II/2 osastossa päällikölle ja perämiehelle silloin, kun aluksen bruttovetoisuus on vähintään 3 000, määritetyt pätevyysvaatimukset.

Alusten päällikkö ja perämies, kun aluksen bruttovetoisuus on 500:n ja 3 000:n välillä

3. Jokaisella merialuksen päälliköllä ja yliperämiehellä on oltava asianmukainen pätevyyskirja, kun aluksen bruttovetoisuus on 500:n ja 3 000:n välillä.

4. Jokaisen pätevyyskirjan hakijan on:

4.1 yliperämiehen pätevyyskirjaa varten täytettävä aluksen komentosiltavahdin vahtipäällikölle silloin, kun aluksen bruttovetoisuus on vähintään 500, asetetut vaatimukset.

4.2 päällikön pätevyyskirjaa varten täytettävä aluksen komentosiltavahdin vahtipäällikölle silloin, kun aluksen bruttovetoisuus on vähintään 500, asetetut vaatimukset ja täytynyt suorittaa hyväksyttyä meripalvelua siinä toimessa vähintään 36 kuukautta; tätä aikaa voidaan lyhentää, ei kuitenkaan 24 kuukautta lyhyemmäksi, jos vähintään 12 kuukautta tästä meripalvelusta on suoritettu yliperämiehenä, ja

4.3 täytynyt suorittaa hyväksytty koulutus ja täytettävä STCW-koodin A-II/2 osastossa alusten päälliköille ja perämiehille silloin, kun aluksen bruttovetoisuus on 500 ja 3 000 välillä, määritetyt pätevyysvaatimukset.

Sääntö II/3

Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyyskirjan myöntämiseksi alusten komentosiltavahdin vahtipäälliköille ja päälliköille, kun alusten bruttovetoisuus on alle 500

Alukset, joita ei käytetä rannikkoliikenteeseen

1. Jokaisella merialuksen, jonka bruttovetoisuus on alle 500 ja jota ei käytetä rannikkoliikenteeseen, komentosiltavahdin vahtipäälliköllä on oltava sel-

▼B

lainen asianmukainen pätevyyskirja, joka annetaan aluksen päällikölle silloin, kun aluksen bruttovetoisuus on 500:n ja 3 000:n välillä.

2. Jokaisella merialuksen, jonka bruttovetoisuus on alle 500 ja jota ei käytetä rannikkoliikenteeseen, päälliköllä on oltava sellainen asianmukainen pätevyyskirja, joka annetaan alusten päälliköille silloin, kun aluksen bruttovetoisuus on 500:n ja 3 000:n välillä.

Alukset, joita käytetään rannikkoliikenteeseen

Komentosiltavahdin vahtipäällikkö

3. Jokaisella rannikkoliikenteeseen käytettävän merialuksen komentosiltavahdin vahtipäälliköllä on oltava asianmukainen pätevyyskirja, kun aluksen bruttovetoisuus on alle 500.

4. Jokaisen, joka hakee rannikkoliikenteeseen käytettävän merialuksen komentosiltavahdin vahtipäällikön pätevyyskirjaa, kun aluksen bruttovetoisuus on alle 500, on:

4.1 oltava vähintään 18 vuoden ikäinen,

4.2 täytynyt suorittaa:

4.2.1 erityiskoulutus, mukaan lukien tarvittava määrä hallinnon vaatimaa asianmukaista meripalvelua, tai

4.2.2 hyväksyttyä meripalvelua kansiosastossa vähintään kolme vuotta,

4.3 täytettävä määrättyjen radiotehtävien suorittamista koskevat IV luvun sääntöjen soveltuvat vaatimukset radio-ohjesäännön mukaisesti, ja

4.4 täytynyt suorittaa hyväksytty koulutus ja harjoittelu sekä täytettävä STCW-koodin A-II/3 osastossa rannikkoliikenteeseen käytettävien alusten komentosiltavahdin vahtipäällikölle silloin, kun aluksen bruttovetoisuus on alle 500, määritetyt pätevyysvaatimukset.

Päällikkö

5. Jokaisella rannikkoliikenteeseen käytettävän merialuksen päälliköllä on oltava asianmukainen pätevyyskirja, kun aluksen bruttovetoisuus on alle 500.

6. Jokaisen, joka hakee rannikkoliikenteeseen käytettävän merialuksen päällikön pätevyyskirjaa, kun aluksen bruttovetoisuus on alle 500, on:

6.1 oltava vähintään 20 vuoden ikäinen,

6.2 täytynyt suorittaa hyväksyttyä meripalvelua komentosiltavahdin vahtipäällikkönä vähintään 12 kuukautta ja

6.3 täytynyt suorittaa hyväksytty koulutus ja harjoittelu sekä täytettävä STCW-koodin A-II/3 osastossa rannikkoliikenteeseen käytettävien alusten päällikölle silloin, kun aluksen bruttovetoisuus on alle 500, määritetyt pätevyysvaatimukset.

7. Vapautukset

Jos hallinto katsoo, että aluksen koko ja liikennöintiolosuhteet ovat sellaiset, että tämän säännön ja STCW-koodin A-II/3 osaston kaikkien vaatimusten noudattaminen on kohtuutonta tai mahdotonta, se voi vapauttaa tällaisen aluksen tai alusluokan päällikön tai komentosiltavahdin vahtipäällikön soveltuvassa määrin joistakin vaatimuksista, ottaen kuitenkin huomioon kaikkien samoilla vesillä liikkuvien alusten turvallisuuden.

Sääntö II/4

Pakolliset vähimmäisvaatimukset komentosiltavahtiin osallistuville vahtimiehille

1. Jokaisella merialuksen komentosiltavahtiin osallistuvalla vahtimiehellä, ei kuitenkaan koulutettavana olevalla eikä sellaisella vahtimiehellä, jonka tehtäviin komentosiltavahdin aikana ei vaadita koulutusta, on oltava asianmukainen pätevyyskirja kyseisten tehtävien suorittamiseen, kun aluksen bruttovetoisuus on vähintään 500.

2. Jokaisen pätevyyskirjan hakijan on:

2.1 oltava vähintään 16 vuoden ikäinen,

▼B

2.2 täytynyt suorittaa:

2.2.1 hyväksytty meripalvelu, johon kuuluu vähintään kuuden kuukauden koulutus ja kokemus, tai

2.2.2 erityiskoulutus, joko ennen merelle lähtöä tai aluksella, mukaan lukien vähintään kaksi kuukautta hyväksyttyä meripalvelua, ja

2.3 täytettävä STCW-koodin A-II/4 osastossa määritetyt pätevyysvaatimukset.

3. Edellä 2 kohdan 2.1 ja 2.2 alakohdassa vaadittu meripalvelu, koulutus ja kokemus on yhdistettävä komentosiltavahtiin liittyviin tehtäviin, ja niihin on sisällytettävä tehtäviä, jotka suoritetaan päällikön, komentosiltavahdin vahtipäällikön tai pätevän vahtimiehen välittömässä valvonnassa.

4. Jäsenvaltiot voivat katsoa merenkulkijoiden täyttävän tämän säännön vaatimukset, jos he ovat palvelleet vastaavassa toimessa kansiosastossa vähintään yhden vuoden ajan niiden viiden vuoden aikana, jotka edeltävät STCW-yleissopimuksen voimaantuloa kyseisen jäsenvaltion osalta.

III LUKU

KONEOSASTO

Sääntö III/1

Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyyskirjan myöntämiseksi miehitetyn konehuoneen vahtikonemestareille tai ajoittain miehittämättömän konehuoneen päivystäville konemestareille

1. Jokaisella pääkuljetuskoneistoteholtaan vähintään 750 kW merialuksen miehitetyn konehuoneen vahtikonemestarilla ja ajoittain miehittämättömän konehuoneen päivystävällä konemestarilla on oltava asianmukainen pätevyyskirja.

2. Jokaisen pätevyyskirjan hakijan on:

2.1 oltava vähintään 18 vuoden ikäinen,

2.2 täytynyt suorittaa vähintään kuusi kuukautta meripalvelua koneosastolla STCW-koodin A-III/1 osaston mukaisesti, ja

2.3 täytynyt suorittaa hyväksyttyä koulutusta ja harjoittelua vähintään 30 kuukautta, johon sisältyy hyväksyttyyn harjoittelukirjaan merkittyä koulutusta aluksella, ja täytettävä STCW-koodin A-III/1 osaston pätevyysvaatimukset.

Sääntö III/2

Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyyskirjan myöntämiseksi pääkuljetuskoneistoteholtaan vähintään 3 000 kW alusten konepäälliköille ja ensimmäisille konemestareille

1. Jokaisella pääkuljetuskoneistoltaan vähintään 3 000 kW merialuksen konepäälliköllä ja ensimmäisellä konemestarilla on oltava asianmukainen pätevyyskirja.

2. Jokaisen pätevyyskirjan hakijan on:

2.1 täytettävä konevahtipäällikön pätevyyskirjan myöntämiselle asetetut vaatimukset ja

2.1.1 ensimmäisen konemestarin pätevyyskirjaa varten täytynyt suorittaa vähintään 12 kuukautta hyväksyttyä meripalvelua apulaiskonemestarina tai konemestarina ja

2.1.2 konepäällikön pätevyyskirjaa varten täytynyt suorittaa vähintään 36 kuukautta hyväksyttyä meripalvelua, josta vähintään 12 kuukautta on palveltava konemestarina vastuullisessa asemassa sen jälkeen, kun hän on saanut ensimmäisen konemestarin pätevyyden, ja

2.2 täytynyt suorittaa hyväksytty koulutus ja harjoittelu sekä täytettävä STCW-koodin A-III/2 osastossa määritetyt pätevyysvaatimukset.

▼B

Sääntö III/3

Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyyskirjan myöntämiseksi pääkuljetuskoneistoteholtaan 750 kW ja 3 000 kW välillä olevien alusten konepäälliköille ja ensimmäisille konemestareille

1. Jokaisella pääkuljetuskoneistoteholtaan 750 kW ja 3 000 kW välillä olevan merialuksen konepäälliköllä ja ensimmäisellä konemestarilla on oltava asianmukainen pätevyyskirja.

2. Jokaisen pätevyyskirjan hakijan on:

2.1 täytettävä konevahtipäällikön pätevyyskirjan myöntämiselle asetetut vaatimukset ja

2.1.1 ensimmäisen konemestarin pätevyyskirjaa varten täytynyt suorittaa vähintään 12 kuukautta hyväksyttyä meripalvelua apulaiskonemestarina tai konemestarina ja

2.1.2 konepäällikön pätevyyskirjaa varten täytynyt suorittaa vähintään 24 kuukautta hyväksyttyä meripalvelua, josta vähintään 12 kuukautta sen jälkeen, kun hän on saanut ensimmäisen konemestarin pätevyyden, ja

2.2 täytynyt suorittaa hyväksytty koulutus ja harjoittelu sekä täytettävä STCW-koodin A-III/3 osastossa määritetyt pätevyysvaatimukset.

3. Jokainen konepäällystöön kuuluva, joka on pätevä toimimaan ensimmäisenä konemestarina aluksissa, joiden pääkuljetuskoneiston teho on vähintään 3 000 kW, saa toimia konepäällikkönä aluksissa, joiden pääkuljetuskoneiston teho on alle 3 000 kW, jos hän on suorittanut vähintään 12 kuukautta hyväksyttyä meripalvelua vastuullisessa konepäällystöön kuuluvassa asemassa ja pätevyyskirjaan on tehty tästä merkintä.

Sääntö III/4

Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyyskirjan myöntämiseksi miehistön jäsenille, jotka osallistuvat konehuonevahtiin miehitetyssä konehuoneessa tai jotka suorittavat tehtäviä ajoittain miehittämättömässä konehuoneessa

1. Jokaisella miehistön jäsenellä, joka osallistuu konehuonevahtiin tai joka suorittaa tehtäviä ajoittain miehittämättömässä konehuoneessa pääkuljetuskoneistoteholtaan vähintään 750 kW merialuksella, ei kuitenkaan koulutettavana olevalla eikä sellaisella vahtimiehellä, jonka tehtäviin ei vaadita koulutusta, on oltava asianmukainen pätevyyskirja kyseisten tehtävien suorittamiseen.

2. Jokaisen pätevyyskirjan hakijan on:

2.1 oltava vähintään 16 vuoden ikäinen,

2.2 täytynyt suorittaa:

2.2.1 hyväksytty meripalvelu, johon kuuluu vähintään kuuden kuukauden koulutus ja kokemus, tai

2.2.2 erityiskoulutus, joko ennen merelle lähtöä tai aluksella, mukaan lukien vähintään kaksi kuukautta hyväksyttyä meripalvelua, ja

2.3 täytettävä STCW-koodin A-III/4 osastossa määritetyt pätevyysvaatimukset.

3. Edellä 2 kohdan 2.1 ja 2.2 alakohdassa vaadittu meripalvelu, koulutus ja kokemus on yhdistettävä konehuonevahtiin liittyviin tehtäviin, ja niihin on sisällytettävä tehtäviä, jotka suoritetaan pätevän konepäällystön jäsenen tai pätevän miehistön jäsenen välittömässä valvonnassa.

4. Jäsenvaltiot voivat katsoa merenkulkijoiden täyttävän tämän säännön vaatimukset, jos he ovat palvelleet vastaavassa tehtävässä koneosastossa vähintään yhden vuoden ajan niiden viiden vuoden aikana, jotka edeltävät STCW-yleissopimuksen voimaantuloa kyseisen jäsenvaltion osalta.

▼B

IV LUKU

RADIOVIESTINTÄ JA RADIOHENKILÖSTÖ

Selventävä huomautus

Radiopäivystystä koskevat pakolliset määräykset annetaan radio-ohjesäännössä ja SOLAS-yleissopimuksessa, sellaisena kuin se on muutettuna. Radiohuoltoa koskevat määräykset annetaan SOLAS-yleissopimuksessa, sellaisena kuin se on muutettuna, sekä Kansainvälisen merenkulkujärjestön antamissa ohjeissa.

Sääntö IV/1

Soveltamisala

1. Lukuun ottamatta 3 kohdan säännöksiä, tämän luvun säännöksiä sovelletaan radiohenkilöstöön aluksilla, joilla käytetään merenkulun maailmanlaajuista hätä- ja turvallisuusjärjestelmää (GMDSS), sellaisena kuin siitä on määrätty SOLAS-yleissopimuksessa, sellaisena kuin se on muutettuna.

2. Välittömästi ennen 1 päivää helmikuuta 1992 voimassa ollutta SOLAS-yleissopimusta noudattavilla aluksilla olevan radiohenkilöstön on noudatettava ennen 1 päivää joulukuuta 1992 voimassa olevan STCW-yleissopimuksen määräyksiä 1 päivään helmikuuta 1999 saakka.

3. Radiohenkilöstön ei edellytetä täyttävän tämän luvun vaatimuksia sellaisilla aluksilla, joiden ei edellytetä noudattavan SOLAS-yleissopimuksen IV luvun GMDSS-määräyksiä. Kyseisillä aluksilla olevan radiohenkilöstön edellyttäen kuitenkin noudattavan radio-ohjesääntöä. Hallinnon on varmistettava, että radio-ohjesäännössä määrätyt asianmukaiset pätevyyskirjat myönnetään tällaiselle radiohenkilöstölle tai että ne tunnustetaan.

Sääntö IV/2

Pakolliset vähimmäisvaatimukset GMDSS-pätevyyskirjojen myöntämiseksi radiohenkilöstölle

1. Jokaisella radiotehtävistä vastaavalla tai niitä suorittavalla henkilöllä on oltava hallinnon myöntämä tai tunnustama radio-ohjesäännön määräysten mukainen GMDSS-pätevyyskirja sellaisella aluksella, jonka edellytetään osallistuvan GMDSS-järjestelmään.

2. Lisäksi jokaisen, joka hakee pätevyyskirjaa palvellakseen tämän säännön nojalla aluksella, jolla SOLAS-yleissopimuksen mukaisesti on oltava radiolaitteisto, on:

2.1 oltava vähintään 18 vuoden ikäinen, ja

2.2 täytynyt suorittaa hyväksytty koulutus ja harjoittelu sekä täytettävä STCW-koodin A-IV/2 osastossa määritetyt pätevyysvaatimukset.

V LUKU

HENKILÖSTÖN ERITYISET KOULUTUSVAATIMUKSET TIETTYIHIN ALUSLAJEIHIN KUULUVILLA ALUKSILLA

Sääntö V/1

Säiliöalusten päälliköiden, päällystön ja miehistön koulutukselle ja pätevyydelle asetetut pakolliset vähimmäisvaatimukset

1. Päällystön ja miehistön jäsenten, joiden on määrä suorittaa vastuullisina säiliöaluksissa lastiin tai lastinkäsittelylaitteisiin liittyviä erityistehtäviä, on käytävä säännön VI/1 mukainen maissa järjestettävä palontorjuntakurssi ja suoritettava:

1.1 vähintään kolme kuukautta hyväksyttyä meripalvelua säiliöaluksilla riittävien tietojen hankkimiseksi turvallisista toimintatavoista, tai

1.2 hyväksytty, säiliöaluksiin perehdyttävä kurssi, johon sisältyy vähintään STCW-koodin A-V/1 osastossa tarkoitetun kurssin kurssivaatimukset;

▼B

hallinto voi kuitenkin hyväksyä 1.1 alakohdassa säädettyä lyhyemmän jakson valvottua meripalvelua, jos

1.3 tämä hyväksytty jakso on vähintään yksi kuukausi,

1.4 säiliöaluksen bruttovetoisuus on alle 3 000,

1.5 säiliöaluksen kyseisen jakson aikana tekemät matkat kestävät korkeintaan 72 tuntia, ja

1.6 säiliöaluksen toiminnalliset ominaisuudet, matkojen lukumäärä sekä lastaus- ja purkamistoimet kyseisenä aikana ovat sellaiset, että vastaavien tietojen ja kokemuksen hankkiminen on mahdollista.

2. Päälliköltä, konepäälliköltä, yliperämiehiltä, ensimmäisiltä konemestareilta ja jokaiselta muulta henkilöltä, joka on välittömästi vastuussa lastauksesta, purkamisesta ja matkan aikana tapahtuvasta lastinhoidosta tai lastinkäsittelystä, edellytetään 1.1 tai 1.2 alakohdan vaatimusten täyttämisen lisäksi:

2.1 kokemusta, joka liittyy heidän tehtäviinsä sen aluslajin säiliöaluksella, jolla he palvelevat, ja

2.2 sellaisen hyväksytyn erityiskoulutusohjelman suorittamista, joka kattaa vähintään STCW-koodin A-V/1 osastossa määritetyt aiheet, jotka liittyvät heidän tehtäviinsä öljysäiliöaluksella, kemikaalisäiliöaluksella tai kaasusäiliöaluksella, jolla he palvelevat.

3. Kahden vuoden ajan siitä, kun STCW-yleissopimus tulee voimaan jäsenvaltion osalta, merenkulkijoiden voidaan katsoa täyttävän 2.2 alakohdan vaatimukset, jos he ovat palvelleet soveltuvassa toimessa kyseisen aluslajin säiliöaluksella vähintään yhden vuoden ajan viiden edeltävän vuoden aikana.

4. Hallinnon on varmistettava, että asianmukainen pätevyyskirja myönnetään soveltuvan 1 tai 2 kohdan mukaisesti päteville päälliköille ja päällystöön kuuluville tai että aikaisempaan pätevyyskirjaan tehdään asianmukainen merkintä. Jokaiselle täten pätevöityneelle miehistön jäsenelle on myönnettävä asianmukainen pätevyyskirja.

Sääntö V/2

Ro-ro-matkustaja-alusten päälliköiden, päällystön, miehistön ja muun laivaväen koulutukselle ja pätevyydelle asetetut pakolliset vähimmäisvaatimukset

1. Tätä sääntöä sovelletaan kansainvälisillä matkoilla liikennöivien ro-ro-matkustaja-alusten päälliköihin, päällystöön, miehistöön ja muuhun laivaväkeen. Hallinnot päättävät, miten kyseisiä vaatimuksia sovelletaan kotimaan matkoilla liikennöivien ro-ro-matkustaja-alusten henkilöstöön.

2. Merenkulkijoiden on täytynyt suorittaa 4—8 kohdassa vaadittu toimensa, tehtäviensä ja vastuualueiden mukainen koulutus, ennen kuin heidät voidaan määrätä tehtäviin ro-ro-matkustaja-aluksilla.

3. Niiden merenkulkijoiden, joiden koulutukseen edellytetään olevan 4, 7 ja 8 kohdan mukainen, on vähintään viiden vuoden väliajoin suoritettava asianmukainen täydennyskoulutus ►M3 tai heidän on todistettava, että he ovat hankkineet vaaditun pätevyystason viiden edeltävän vuoden aikana ◄.

4. Päällikön, päällystön ja muun laivaväen, joka on hälytysluettelossa määrätty auttamaan matkustajia hätätilanteissa ro-ro-matkustaja-aluksilla, on täytynyt suorittaa STCW-koodin A-V/2 osastossa olevassa 1 kappaleessa määritetty väkijoukkojen hallintaa koskeva koulutus.

5. Päälliköiden, päällystön ja muun laivaväen, jolla on erityistehtäviä tai vastuualueita ro-ro-matkustaja-aluksilla, on täytynyt suorittaa STCW-koodin A-V/2 osastossa olevassa 2 kappaleessa määritetty perehdytyskoulutus.

6. Ro-ro-matkustaja-alusten matkustajatiloissa suoraan matkustajille palveluja tarjoavan henkilöstön on täytynyt suorittaa STCW-koodin A-V/2 osastossa olevassa 3 kappaleessa määritetty turvallisuuskoulutus.

7. Päälliköiden, yliperämiesten, konepäälliköiden, ensimmäisten konemestareiden ja kaikkien henkilöiden, jotka ovat välittömässä vastuussa matkustajien alukseen nousemisesta ja aluksesta poistumisesta, lastin lastauksesta, purkamisesta tai kiinnittämisestä tai rungossa olevien aukkojen sul-

▼B

kemisesta ro-ro-matkustaja-aluksilla, on täytynyt suorittaa STCW-koodin A-V/2 osastossa olevassa 4 kappaleessa määritetty matkustajaturvallisuutta, lastin turvallisuutta sekä rungon eheyttä koskeva hyväksytty koulutus.

8. Päälliköiden, yliperämiesten, konepäälliköiden, ensimmäisten konemestareiden ja kaikkien henkilöiden, jotka ovat välittömässä vastuussa matkustajien turvallisuudesta hätätilanteissa ro-ro-matkustaja-aluksilla, on täytynyt suorittaa STCW-koodin A-V/2 osastoissa olevassa 5 kappaleessa määritetty kriisitilanteiden hallintaa ja ihmisten käyttäytymistä koskeva hyväksytty koulutus.

9. Hallintojen on varmistettava, että asiakirjatodisteet suoritetusta koulutuksesta myönnetään jokaiselle henkilölle, joka on todettu päteväksi tämän säännön mukaisesti.

▼M3

Sääntö V/3

Muiden matkustaja-alusten kuin ro-ro-matkustaja-alusten päälliköiden, päällystön, miehistön ja muun laivaväen koulutukselle ja pätevyydelle asetetut pakolliset vähimmäisvaatimukset

1. Tätä sääntöä sovelletaan kansainvälisillä matkoilla liikennöivien muiden matkustaja-alusten kuin ro-ro-matkustaja-alusten päälliköihin, päällystöön, miehistöön ja muuhun laivaväkeen. Hallinnot päättävät, miten kyseisiä vaatimuksia sovelletaan kotimaan matkoilla liikennöivien matkustaja-alusten henkilöstöön.

2. Merenkulkijoiden on täytynyt suorittaa 4–8 kohdassa vaadittu toimensa, tehtäviensä ja vastuualueidensa mukainen koulutus, ennen kuin heidät voidaan määrätä tehtäviin matkustaja-aluksilla.

3. Niiden merenkulkijoiden, joiden koulutuksen edellytetään olevan 4, 7 ja 8 kohdan mukainen, on vähintään viiden vuoden väliajoin suoritettava asianmukainen täydennyskoulutus tai heidän on todistettava, että he ovat hankkineet vaaditun pätevyystason viiden edeltävän vuoden aikana.

4. Henkilöstön, joka on hälytysluettelossa määrätty auttamaan matkustajia hätätilanteissa matkustaja-aluksilla, on täytynyt suorittaa STCW-koodin A-V/3 osastossa olevassa 1 kappaleessa määritetty väkijoukkojen hallintaa koskeva koulutus.

5. Päälliköiden, päällystön ja muun laivaväen, jolla on erityistehtäviä tai vastuualueita matkustaja-aluksilla, on täytynyt suorittaa STCW-koodin A-V/3 osastossa olevassa 2 kappaleessa määritetty perehdytyskoulutus.

6. Matkustaja-alusten matkustajatiloissa suoraan matkustajille palveluja tarjoavan henkilöstön on täytynyt suorittaa STCW-koodin A-V/3 osastossa olevassa 3 kappaleessa määritetty turvallisuuskoulutus.

7. Päälliköiden, yliperämiesten ja kaikkien henkilöiden, jotka ovat välittömässä vastuussa matkustajien alukseen nousemisesta ja aluksesta poistumisesta, on täytynyt suorittaa STCW-koodin A-V/3 osastossa olevassa 4 kappaleessa määritetty matkustajaturvallisuutta koskeva hyväksytty koulutus.

8. Päälliköiden, yliperämiesten, konepäälliköiden, ensimmäisten konemestareiden ja kaikkien henkilöiden, jotka ovat välittömässä vastuussa matkustajien turvallisuudesta hätätilanteissa matkustaja-aluksilla, on täytynyt suorittaa STCW-koodin A-V/3 osastossa olevassa 5 kappaleessa määritetty kriisitilanteiden hallintaa ja ihmisten käyttäytymistä koskeva hyväksytty koulutus.

9. Hallintojen on varmistettava, että asiakirjatodisteet suoritetusta koulutuksesta myönnetään jokaiselle henkilölle, joka on todettu päteväksi tämän säännön mukaisesti.

▼B

VI LUKU

TOIMINTA HÄTÄTILANTEISSA TYÖTURVALLISUUS, LÄÄKINTÄHUOLTO JA PELASTAUTUMINEN

Sääntö VI/1

Kaikkien merenkulkijoiden perehdyskoulutusta, turvallisuusasioiden peruskoulutusta ja opastusta koskevat pakolliset vähimmäisvaatimukset

Merenkulkijoiden on saatava perehdyskoulutusta, turvallisuusasioiden peruskoulutusta tai opastusta STCW-koodin A-V/1 osaston mukaisesti, ja heidän on täytettävä siinä määritetyt asianmukaiset pätevyysvaatimukset.

Sääntö VI/2

Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyystodistuksen myöntämiseksi pelastusveneiden ja -lauttojen, valmiusveneiden ja nopeakulkuisten valmiusveneiden käyttötaidosta

1. Jokaisen, joka hakee pätevyystodistusta pelastusveneiden ja -lauttojen sekä valmiusveneiden, lukuun ottamatta nopeakulkuisia valmiusveneitä, käyttötaidosta, on:

1.1 oltava vähintään 18 vuoden ikäinen,

1.2 täytynyt suorittaa hyväksyttyä meripalvelua vähintään 12 kuukautta tai oltava osallistunut hyväksyttyyn koulutukseen sekä suorittanut hyväksyttyä meripalvelua vähintään kuusi kuukautta, ja

1.3 täytettävä STCW-koodin A-VI/2 osastossa olevassa 1—4 kappaleessa pelastusveneiden ja -lauttojen sekä valmiusveneiden käyttötaidosta myönnettävälle pätevyystodistukselle asetetut pätevyysvaatimukset.

2. Jokaisen, joka hakee pätevyystodistusta nopeakulkuisten valmiusveneiden käyttötaidosta, on:

2.1 omattava pätevyystodistus pelastusveneiden ja -lauttojen sekä valmiusveneiden, lukuun ottamatta nopeakulkuisia valmiusveneitä, käyttötaidosta,

2.2 täytynyt osallistua hyväksyttyyn koulutukseen, ja

2.3 täytettävä STCW-koodin A-VI/2 osastossa olevassa 5—8 kappaleessa nopeakulkuisten valmiusveneiden käyttötaidosta myönnettävälle pätevyystodistukselle asetetut pätevyysvaatimukset.

Sääntö VI/3

Palontorjunnan jatkokoulutusta koskevat pakolliset vähimmäisvaatimukset

1. Palontorjuntatehtävien ohjaamiseen määrättyjen merenkulkijoiden on täytynyt suorittaa menestyksellisesti palontorjuntatekniikan jatkokoulutus, jossa kiinnitetään erityistä huomiota organisointiin, menettelytapoihin ja johtamiseen STCW-koodin A-VI/3 osaston määräysten mukaisesti, ja heidän on täytettävä kyseisessä osastossa määritetyt pätevyysvaatimukset.

2. Jos palontorjunnan jatkokoulutus ei kuulu myönnettävän pätevyysasiakirjan vaatimuksiin, on annettava erityistodistus tai tarvittaessa muu asiakirjatodiste, jossa todetaan, että todistuksen haltija on osallistunut palontorjunnan jatkokoulutukseen.

Sääntö VI/4

Ensiapuun ja lääkintähuoltoon liittyvät pakolliset vähimmäisvaatimukset

1. Aluksella ensiaputehtäviin määrättyjen merenkulkijoiden on täytettävä STCW-koodin A-VI/4 osastossa olevassa 1, 2 ja 3 kappaleessa määritetyt ensiapua koskevat pätevyysvaatimukset.

2. Aluksella lääkintähuollosta vastaavien merenkulkijoiden on täytettävä STCW-koodin A-VI/4 osastossa olevassa 4, 5 ja 6 kappaleessa määritetyt aluksilla tapahtuvaa lääkintähuoltoa koskevat pätevyysvaatimukset.

▼B

3. Jos ensiapu- tai lääkintähuoltokoulutus ei kuulu myönnettävän pätevyyskirjan vaatimuksiin, on annettava erityistodistus tai tarvittaessa muu asiakirjatodiste, jossa todetaan, että todistuksen haltija on osallistunut ensiapukurssille tai lääkintähuoltokoulutukseen.

VII LUKU

VAIHTOEHTOISET PÄTEVYYSKIRJAT

Sääntö VII/1

Vaihtoehtoisten pätevyyskirjojen myöntäminen

1. Huolimatta tämän liitteen II ja III luvussa asetetuista pätevyyskirjan myöntämistä koskevista vaatimuksista jäsenvaltiot voivat myöntää muita kuin kyseisten lukujen säännöissä mainittuja pätevyyskirjoja tai valtuuttaa niiden myöntämiseen, jos:

1.1 pätevyyskirjoissa ja merkinnöissä mainittavat tehtävät ja vastuualueet on valittu STCW-koodin A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4, A-III/1, A-III/2, A-III/3, A-III/4 ja A-IV/2 osastossa olevista tehtävistä ja vastuualueista ja ne vastaavat niitä täysin,

1.2 hakijat ovat suorittaneet pätevyyskirjoissa ja merkinnöissä mainittavia tehtäviä ja vastuualueita vastaavan hyväksytyn koulutuksen ja harjoittelun sekä täyttävät pätevyysvaatimukset, joista määrätään STCW-koodin asiaankuuluvissa osastoissa ja kyseisen koodin A-VII/1 osastossa,

1.3 hakijat ovat suorittaneet hyväksytyn meripalvelun, joka vastaa pätevyyskirjassa mainittavia tehtäviä ja vastuualueita. Meripalvelun on oltava pituudeltaan vähintään tämän liitteen II ja III luvussa säädetyn mukainen. Meripalvelu ei kuitenkaan saa olla lyhyempi kuin mitä STCW-koodin A-VII/2 osastossa määrätään,

1.4 pätevyyskirjan hakijoiden, joiden on määrä toimia operatiivisen tason navigointitehtävissä, on täytettävä IV luvun sääntöjen soveltuvat vaatimukset voidakseen hoitaa määrättyjä radiotehtäviä radio-ohjesäännön mukaisesti, ja

1.5 pätevyyskirjat myönnetään 11 artiklan vaatimusten ja STCW-koodin VII luvun määräysten mukaisesti.

2. Tämän luvun nojalla ei myönnetä pätevyyskirjaa, jollei jäsenvaltio ole toimittanut STCW-yleissopimuksessa vaadittuja tietoja komissiolle.

Sääntö VII/2

Pätevyyskirjojen myöntäminen merenkulkijoille

Jokaisella merenkulkijalla, joka suorittaa STCW-koodin II luvun taulukoissa A-II/1, A-II/2, A-II/3 tai A-II/4 taikka III luvun taulukoissa A-III/1, A-III/2 tai A-III/4 taikka IV luvun taulukossa A-IV/2 yksilöidyn tehtävän tai tehtäviä, on oltava asianmukainen pätevyyskirja.

Sääntö VII/3

Vaihtoehtoisten pätevyyskirjojen myöntämisessä noudatettavat periaatteet

1. Jäsenvaltion, joka myöntää vaihtoehtoisia pätevyyskirjoja tai valtuuttaa niiden myöntämiseen, on varmistettava, että seuraavia periaatteita noudatetaan:

1.1 vaihtoehtoisten pätevyyskirjojen myöntämisjärjestelmän saa ottaa käyttöön ainoastaan, jos sillä varmistetaan vähintään sama meriturvallisuustaso ja ehkäistään saastumista vähintään yhtä paljon kuin muissa luvuissa säädetään, ja

1.2 kaikissa tämän luvun nojalla tehtävissä vaihtoehtoisten pätevyyskirjojen myöntämisjärjestelyissä on otettava huomioon pätevyyskirjojen keskinäinen vastaavuus muiden lukujen nojalla myönnettävien pätevyyskirjojen kanssa.

▼B

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun keskinäisen vastaavuuden periaatteella varmistetaan, että:

2.1 II ja/tai III lukujen järjestelyiden nojalla pätevyyskirjansa saaneet ja VII luvun nojalla pätevyyskirjansa saaneet merenkulkijat voivat palvella aluksilla, joilla on joko perinteinen tai muunlainen aluksen sisäinen organisatio, ja

2.2 merenkulkijoita ei kouluteta erityisiin aluksen sisäisiin järjestelyihin siten, että se heikentäisi heidän kykyään käyttää taitojaan muualla.

3. Seuraavat periaatteet on otettava huomioon myönnettäessä pätevyyskirjaa tämän luvun nojalla:

3.1 vaihtoehtoisten pätevyyskirjojen myöntämistä ei saa käyttää:

3.1.1 aluksella olevan laivaväen lukumäärän vähentämiseen,

3.1.2 ammattikunnan yhtenäisyyden tai merenkulkijoiden ammattitaidon alentamiseen, tai

3.1.3 perusteena konevahdista vastaavien päällystön jäsenten ja kansivahdista vastaavien päällystön jäsenten tehtävien yhdistämiseen yhden pätevyyskirjan haltijalle minkään vahdin aikana, ja

3.2 henkilö, jolla on aluksen päällikkyys, on nimitettävä päälliköksi, eikä minkään vaihtoehtoisen pätevyyskirjan myöntämisjärjestelyn käyttöönotto saa vaikuttaa haitallisesti päällikön ja muiden oikeudelliseen asemaan ja käskyvaltaan.

4. Tämän säännön 1 ja 2 kohdan periaatteilla on varmistettava sekä kansi- että konepäällystön pätevyyden säilyminen.

▼M2

LIITE II

18 ARTIKLAN 3 KOHDAN a ALAKOHDASSA TARKOITETUT PERUSTEET SELLAISTEN KOLMANSIEN MAIDEN TUNNUSTAMISELLE, JOTKA OVAT MYÖNTÄNEET PÄTEVYYSKIRJOJA TAI JOIDEN VALTUUTUKSELLA PÄTEVYYSKIRJOJA ON MYÖNNETTY

1. Kolmannen maan on oltava STCW-yleissopimuksen osapuoli.

2. IMO:n meriturvallisuuskomitea on todennut kolmannen maan osoittaneen, että STCW-yleissopimuksen määräykset on pantu täysimääräisesti ja kaikilta osin täytäntöön.

3. Komissio on viraston avustuksella ja tarvittaessa yhteistyössä kaikkien asianomaisten jäsenvaltioiden kanssa vahvistanut kaikin tarvittavin toimenpitein, joihin voi kuulua välineiden ja menettelyjen tarkastus, että pätevyystasoa, pätevyyskirjojen myöntämistä ja kelpuuttamista sekä rekisterin pitämistä koskevia vaatimuksia noudatetaan kaikilta osin ja että STCW-yleissopimuksen säännön I/8 vaatimusten nojalla on perustettu laadunvarmistusjärjestelmä.

4. Jäsenvaltio on tekemässä kyseisen kolmannen maan kanssa sitoumusta siitä, että kaikista merkittävistä muutoksista STCW-yleissopimuksen mukaisesti toteutetuissa koulutusta ja pätevyyskirjojen myöntämistä koskevissa järjestelyissä ilmoitetaan viipymättä.

5. Jäsenvaltio on toteuttanut toimenpiteet sen varmistamiseksi, että merenkulkija, joka esittää tunnustamista varten johtotason tehtäviin oikeuttavan pätevyyskirjan, tuntee riittävästi sellaista jäsenvaltion merilainsäädäntöä, joka liittyy tehtäviin, joita hänellä on oikeus suorittaa.

6. Jos jäsenvaltio haluaa täydentää arviointia siitä, noudattaako kolmas maa vaatimuksia, arvioimalla tiettyjä merenkulkualan oppilaitoksia, sen on meneteltävä STCW-koodin A-I/6 osaston määräysten mukaisesti.

▼B

LIITE III

A OSA

Kumottu direktiivi ja sen muutos

(27 artiklassa tarkoitetut)

Neuvoston direktiivi 94/58/EY (EYVL L 319, 12.12.1994, s. 28)

Neuvoston direktiivi 98/35/EY (EYVL L 172 17.6.1998, s. 1).

B OSA

Määräajat kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseksi

(27 artiklassa tarkoitetut)

Direktiivi	Määräaika
94/58/EY	31 päivä joulukuuta 1995
98/35/EY	25 päivä toukokuuta 1999

▼B

LIITE IV

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 94/58/EY	Tämä direktiivi
1 artikla	2 artikla
2 artikla	3 artikla
3 artikla	4 artikla
3 a artiklan, 1, 2 ja 3 kohta	5 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
3 a artiklan 4 kohdan 1 alakohta	5 artiklan 4 kohdan a alakohta
3 a artiklan 4 kohdan 2 alakohta	5 artiklan 4 kohdan b alakohta
3 a artiklan 5 ja 6 kohta	5 artiklan 5 ja 6 kohta
3 a artiklan 7 kohdan 1, 2 ja 3 alakohta	5 artiklan 7 kohdan a, b ja c alakohta
3 a artiklan 8, 9 ja 10 kohta	5 artikla 8, 9 ja 10 kohta
4 artiklan a—z alakohta	1 artiklan 1—26 alakohta
4 artiklan aa alakohta	1 artiklan 27 alakohta
4 artiklan ab alakohta	1 artiklan 28 alakohta
4 artiklan ac alakohta	1 artiklan 29 alakohta
4 artiklan ad alakohta	1 artiklan 30 alakohta
4 artiklan ac alakohta	1 artiklan 31 alakohta
5 artikla	6 artikla
5 a artikla	7 artikla
5 b artiklan 1 ja 2 kohta	8 artiklan 1 ja 2 kohta
5 b artiklan 3 kohdan 1, 2 ja 3 alakohta	8 artiklan 3 kohdan a, b ja c alakohta
5 b artiklan 4 kohta	8 artiklan 4 kohta
5 c artiklan 1 kohdan 1—4 alakohta	9 artiklan 1 kohdan a—d alakohta
5 c artiklan 2 kohdan 1, 2 ja 3 alakohta	9 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohta
5 c artiklan 3 kohta	9 artiklan 3 kohta
5 d artiklan 1 ja 2 kohta	10 artiklan 1 ja 2 kohta
5 d artiklan 3 kohdan 1—5 alakohta	10 artiklan 3 kohdan a—e alakohta
5 d artiklan 4 kohdan 1 ja 2 alakohta	10 artiklan 4 kohdan a ja b alakohta
5 e artiklan 1 kohdan 1 ja 2 alakohta	11 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta
5 e artiklan 2—5 kohta	11 artiklan 2—5 kohta
5 f artiklan 1 kohdan 1, 2 ja 3 alakohta	12 artiklan 1 kohta a, b ja c alakohta
5 f artiklan 2 kohta	12 artiklan 2 kohta
5 g artiklan 1 kohdan 1—5 alakohta	13 artiklan 1 kohdan a—c alakohta
5 g artiklan 2 alakohta	13 artiklan 2 kohta
5 g artiklan 3 kohdan 1 alakohta	13 artiklan 3 kohdan a alakohta
5 g artiklan 3 kohdan 1 alakohdan 1.1 ja 1.2 alakohta	13 artiklan 3 kohdan a alakohdan i ja ii alakohta
5 g artiklan 3 kohdan 2 alakohta	13 artiklan 3 kohdan b alakohta
5 h artikla	14 artikla
6 artikla	15 artikla
7 artikla	16 artikla
8 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	17 artiklan a, b ja c alakohta
8 artiklan 3 kohdan a—e alakohta	17 artiklan c alakohdan i—v alakohta

▼B

Direktiivi 94/58/EY	Tämä direktiivi
8 artiklan 4, 5 ja 6 alakohta	17 artiklan d, e ja f alakohta
9 artikla	18 artikla
10 artikla	19 artikla
10 a artikla	20 artikla
11 artikla	21 artikla
12 artikla	22 artikla
13 artikla	23 artikla
13 a artikla	24 artikla
—	25 artikla ([1])
14 artikla	26 artikla
—	27 artikla
—	28 artikla
—	29 artikla
Liite I	Liite I
Liite II	Liite II
—	Liite III
—	Liite IV

([1]) Direktiivin 98/35/EY 2 artiklan 3 kohta.